

Obsah

II Nelegislativní akty

MEZINÁRODNÍ DOHODY

2011/392/EU:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 13. května 2011 o uzavření dohody mezi Evropskou unií a Marockým královstvím, kterou se zřizuje mechanismus pro urovnávání sporů 1

Dohoda mezi Evropskou unií a Marockým královstvím, kterou se zřizuje mechanismus pro urovnávání sporů 2

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) č. 647/2011 ze dne 4. července 2011 opravující slovínské znění nařízení (EU) č. 258/2010, kterým se ukládají zvláštní podmínky pro dovoz guarové gumy pocházející nebo zasílané z Indie vzhledem k rizikům kontaminace pentachlorofenolem a dioxiny a zrušuje rozhodnutí 2008/352/ES ⁽¹⁾ 17

- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 648/2011 ze dne 4. července 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1266/2007, pokud jde o dobu použitelnosti přechodných opatření týkajících se podmínek pro výjimky ze zákazu přesunů stanoveného směrnicí Rady 2000/75/ES, které se vztahují na některá zvířata ⁽¹⁾ 18

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 649/2011 ze dne 4. července 2011 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 20

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 650/2011 ze dne 4. července 2011, kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovená nařízením (EU) č. 867/2010 na hospodářský rok 2010/11	22
--	----

SMĚRNICE

★ Směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků	24
---	----

ROZHODNUTÍ

2011/393/EU:

★ Rozhodnutí Komise ze dne 8. března 2011 o opatření C 18/10 (ex NN 20/10), které Francouzská republika zavedla ve prospěch dodavatelů v leteckém průmyslu (záruka „Aero 2008“) (oznámeno pod číslem K(2011) 1378) ⁽¹⁾	37
---	----

2011/394/EU:

★ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 1. července 2011, kterým se mění rozhodnutí 2009/821/ES, pokud jde o seznam stanovišť hraniční kontroly a veterinárních jednotek v TRACES (oznámeno pod číslem K(2011) 4594) ⁽¹⁾	45
--	----

2011/395/EU:

★ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 1. července 2011, kterým se zrušuje rozhodnutí 2006/241/ES o některých ochranných opatřeních týkajících se některých produktů živočišného původu z Madagaskaru s výjimkou produktů rybolovu (oznámeno pod číslem K(2011) 4642) ⁽¹⁾	50
--	----

2011/396/EU:

★ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 4. července 2011, kterým se schvaluje laboratoř v Japonsku k provádění sérologických testů pro sledování účinnosti očkovacích látek proti vzteklině (oznámeno pod číslem K(2011) 4595) ⁽¹⁾	51
--	----

2011/397/EU:

★ Rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 21. června 2011 o postupech udělování akreditace v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví pro výrobu eurobankovek (ECB/2011/8)	52
---	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 13. května 2011

o uzavření dohody mezi Evropskou unií a Marockým královstvím, kterou se zřizuje mechanismus pro urovnávání sporů

(2011/392/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 4 první pododstavec ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) bodem v) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 24. února 2006 zmocnila Rada Komisi k zahájení jednání s partnery z oblasti Středomoří za účelem zavedení mechanismu pro urovnávání sporů týkajících se obchodních ustanovení.

(2) Jednání vedla Komise po konzultaci s výborem určeným podle článku 207 Smlouvy a v rámci směrnic pro jednání vydaných Radou.

(3) Tato jednání byla dokončena a dne 9. prosince 2009 byla parafována dohoda mezi Evropskou unií a Marockým královstvím, kterou se zřizuje mechanismus pro urovnávání sporů (dále jen „dohoda“).

(4) Dohoda byla jménem Unie podepsána dne 13. prosince 2011.

(5) Dohoda by měla být uzavřena,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Dohoda mezi Evropskou unií a Marockým královstvím, kterou se zřizuje mechanismus pro urovnávání sporů, se schvaluje jménem Unie.

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady učiní jménem Unie oznámení podle článku 23 dohody ⁽¹⁾.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 13. května 2011.

Za Radu
předseda
MARTONYI J.

⁽¹⁾ Datum vstupu dohody v platnost zveřejní generální sekretariát Rady v Úředním věstníku Evropské unie.

DOHODA**mezi Evropskou unií a Marockým královstvím, kterou se zřizuje mechanismus pro urovnávání sporů**

EVROPSKÁ UNIE (dále jen „Unie“)

na jedné straně a

MAROCKÉ KRÁLOVSTVÍ (dále jen „Maroko“)

na straně druhé

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA I**CÍL A OBLAST PŮSOBNOSTI****Článek 1****Cíl**

Cílem této dohody je předcházet sporům mezi stranami a urovnávat je za účelem dosažení pokud možno oboustranně přijatelného řešení.

Článek 2**Uplatňování dohody**

1. Ustanovení této dohody se vztahují na jakýkoli spor týkající se údajného porušení ustanovení hlavy II (s výjimkou článku 24) Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé (dále jen „dohoda o přidružení“) ⁽¹⁾ nebo Dohody ve formě výměny dopisů mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o vzájemných liberalizačních opatřeních pro zemědělské produkty, zpracované zemědělské produkty, ryby a produkty rybolovu a nahrazení protokolů č. 1, 2 a 3 a příloh k nim a o změnách Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé. Postupy této dohody se použijí, pokud Rada přidružení do 60 dnů od doby, kdy jí byl podle článku 86 dohody o přidružení spor předán, nedosáhne jeho řešení.

2. Článek 86 dohody o přidružení platí pro spory týkající se uplatňování a výkladu jiných ustanovení dohody o přidružení.

3. Pro účely odstavce 1 je spor považován za vyřešený, pokud Rada přidružení přijme rozhodnutí, jak je stanoveno v čl. 86 odst. 2 dohody o přidružení, nebo pokud prohlásí, že spor již netrvá.

⁽¹⁾ Ustanoveními této dohody není dotčen článek 34 protokolu týkající se definice pojmu „původní produkty“ a metod správní spolupráce.

KAPITOLA II**KONZULTACE A MEDIACE****Článek 3****Konzultace**

1. Strany se snaží veškeré spory týkající se výkladu a použití ustanovení uvedených v článku 2 řešit v dobré víře konzultacemi s cílem dohodnout se na rychlém, nestranném a oboustranně přijatelném řešení. Při těchto konzultacích budou strany rovněž debatovat o dopadu, který by údajné porušení mělo na jejich obchod.

2. Strana, která si přeje zahájit konzultaci, podá druhé straně a v kopii podvýboru pro průmysl, obchod a služby písemnou žádost, ve které uvede všechna sporná opatření a ustanovení dohod podle článku 2, jež považuje za porušená.

3. Konzultace se uskuteční do 40 dnů od data obdržení žádosti a probíhají na území žalované strany, pokud se strany nedohodnou jinak. Konzultace se považují za ukončené do 60 dnů od data obdržení žádosti, pokud se obě strany nedohodnou, že budou v konzultacích pokračovat. Konzultace a zejména veškeré informace zveřejněné a stanoviska přijatá stranami během těchto řízení jsou důvěrné a nejsou jimi dotčena práva žádné ze stran v jakémkoli dalším řízení.

4. V naléhavých situacích, včetně těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo sezónního zboží, se konzultace zahájí do patnácti dnů od data obdržení žádosti a považují se za ukončené do 30 dnů od data obdržení žádosti.

5. Pokud strana, již je žádost o konzultace směřována, neodpoví do 20 pracovních dnů od data jejího obdržení nebo pokud se konzultace neuskuteční ve lhůtách stanovených v odstavci 3 nebo odstavci 4 nebo pokud se konzultace uskutečnily, aniž by se dosáhlo oboustranně přijatelného řešení, může žalující strana požádat o ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 5.

Článek 4

Mediace

1. Pokud nelze na základě konzultací dosáhnout oboustranně přijatelného řešení, mohou strany po vzájemné dohodě vyhledat mediátora. Žádost o mediaci musí být předložena písemně žalované straně a podvýboru pro průmysl, obchod a služby s uvedením opatření, které bylo předmětem konzultací, a oboustranně přijatelných podmínek této mediaci. Každá strana posoudí žádosti o mediaci s porozuměním.

2. Nedojednávají-li se strany na osobě mediátora do deseti pracovních dnů od data obdržení žádosti o mediaci, předsedové podvýboru pro průmysl, obchod a služby nebo jejich zástupci vyberou losem mediátora z osob, které jsou uvedeny na seznamu podle článku 19 a které nejsou státními příslušníky ani jedné ze stran. Výběr se provede do 15 pracovních dnů od data obdržení žádosti o mediátora. Mediátor se do 30 dnů od svého jmenování seje s účastníky sporu. Strany sporu předloží mediátorovi veškeré podklady nejpozději 15 dnů před setkáním a mediátor si může vyžádat další informace od stran nebo od odborníků nebo technických poradců, pokud to považuje za nezbytné. Informace získané tímto způsobem musí být zpřístupněny všem stranám a předloženy těmto stranám k vyjádření. Mediátor vydá stanovisko do 45 dnů od svého výběru.

3. Stanovisko mediátora může obsahovat jedno nebo více doporučení pro řešení sporu v souladu s ustanoveními uvedenými v článku 2. Stanovisko mediátora není pro strany sporu závazné.

4. Lhůty uvedené v odstavci 2 mohou strany po vzájemné dohodě změnit. Tyto lhůty může změnit také mediátor na základě žádosti některé ze stran s ohledem na konkrétní problémy dotčené strany nebo z důvodu složitosti případu.

5. Vlastní mediaci a zejména stanovisko mediátora, veškeré informace zveřejněné a stanoviska přijatá stranami během těchto řízení jsou důvěrná a nejsou jimi dotčena práva žádné ze stran v jakémkoli dalším řízení.

6. Na základě souhlasu stran může mediační řízení pokračovat v průběhu rozhodčího řízení.

7. Výměna mediátora se uskuteční pouze z důvodů a v souladu s postupy uvedenými v bodech 18 až 21 jednacího řádu.

KAPITOLA III

POSTUPY UROVNÁVÁNÍ SPORU

ODDÍL I

Rozhodčí řízení

Článek 5

Zahájení rozhodčího řízení

1. Pokud se stranám nepodaří urovnat spor na základě konzultací podle článku 3, ani na základě mediaci podle článku 4, může žalující strana požádat o ustavení rozhodčího tribunálu.

2. Písemná žádost o ustavení rozhodčího tribunálu se zašle žalované straně a podvýboru pro průmysl, obchod a služby. Žalující strana ve své žádosti uvede konkrétní sporné opatření a vysvětlí, jakým způsobem toto opatření porušuje ustanovení článku 2. O ustavení rozhodčího tribunálu se požádá nejpozději osmnáct měsíců od data obdržení žádosti o konzultaci, aniž je dotčeno právo žalující strany požádat v budoucnu o nové konzultace ohledně stejné záležitosti.

Článek 6

Ustavení rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál se skládá ze tří rozhodců.

2. Do deseti pracovních dnů ode dne, kdy žalovaná strana obdrží žádost o ustavení rozhodčího tribunálu, zahájí strany konzultace s cílem dosáhnout dohody ohledně složení rozhodčího tribunálu.

3. Pokud strany nejsou schopny dohodnout se na jeho složení ve lhůtě stanovené v odstavci 2, může kterákoli strana požádat předsedy podvýboru pro průmysl, obchod a služby nebo jejich zástupce, aby byli všichni tři členové vybráni losem ze seznamu uvedeného v článku 19, a to jedna osoba z osob navržených žalující stranou, jedna osoba z osob navržených žalovanou stranou a jedna osoba z osob, které obě strany navrhly na funkci předsedy. V případě, že se strany dohodnou na jednom či více členech rozhodčího tribunálu, zbývající člen či členové se vyberou stejným postupem.

4. Předsedové podvýboru pro průmysl, obchod a služby nebo jejich zástupci vyberou rozhodce do pěti pracovních dnů od žádosti uvedené v odstavci 3 podané některou ze stran.

5. Za datum ustavení rozhodčího tribunálu se považuje datum, kdy byli vybráni všichni tři rozhodci.

6. Výměna rozhodců se uskuteční pouze z důvodů a v souladu s postupy uvedenými v bodech 18 až 21 jednacího řádu.

Článek 7

Průběžná zpráva tribunálu

Rozhodčí tribunál předloží stranám průběžnou zprávu obsahující zjištěné skutečnosti, použitelnost příslušných ustanovení a základní zdůvodnění zjištění a učiněných doporučení nejpozději 120 dnů od data ustavení rozhodčího tribunálu. Jakákoli strana může předložit písemnou žádost, aby rozhodčí tribunál přezkoumal určitý aspekt prozatímní zprávy do patnácti dnů od oznámení. Závěry konečného rozhodnutí tribunálu budou zahrnovat argumenty vznesené v průběhu fáze prozatímního přezkoumání.

Článek 8

Rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí stranám a podvýboru pro průmysl, obchod a služby do 150 dnů ode dne ustavení rozhodčího tribunálu. Pokud usoudí, že tuto lhůtu není možno dodržet, musí o tom předseda tribunálu písemně uvědomit strany a podvýbor pro průmysl, obchod a služby s uvedením důvodů zpoždění a data předpokládaného dokončení práce tribunálu. Rozhodnutí tribunálu by nemělo být v žádném případě učiněno později než 180 dnů od ustavení rozhodčího tribunálu.

2. V naléhavých případech, včetně těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo sezónního zboží, vyvine rozhodčí tribunál veškeré úsilí, aby bylo rozhodnutí vydáno do 75 dnů ode dne ustavení tohoto tribunálu. Rozhodnutí tribunálu nesmí být v žádném případě učiněno později než devadesát dnů od jeho ustavení. Rozhodčí tribunál vydá předběžné rozhodnutí do deseti dnů ode dne svého ustavení, pokud se domnívá, že jde o naléhavý případ.

3. Rozhodčí tribunál na žádost obou stran kdykoli pozastaví svou práci na dobu nepřesahující 12 měsíců a na konci tohoto dohodnutého období se na žádost žalující strany znovu ujme práce. Pokud žalující strana nepožádá, aby se rozhodčí tribunál znovu ujal práce, před koncem dohodnutého období pozastavení, postup se ukončí. Pozastavením a ukončením práce rozhodčího tribunálu nejsou dotčena práva jakékoli strany na další řízení týkající se stejné věci.

ODDÍL II

Splnění požadavků

Článek 9

Splnění požadavků rozhodnutí rozhodčího tribunálu

Každá strana přijme veškerá opatření nezbytná ke splnění rozhodnutí rozhodčího tribunálu a usiluje o dohodu ohledně přiměřené lhůty pro splnění požadavků tohoto rozhodnutí.

Článek 10

Přiměřená lhůta pro splnění požadavků

1. Nejpozději do 30 dnů od obdržení oznámení o rozhodnutí rozhodčího tribunálu dotčenými stranami sdělí žalovaná strana žalující straně a podvýboru pro průmysl, obchod a služby, jakou lhůtu potřebuje ke splnění požadavků rozhodnutí (dále jen „přiměřená lhůta“), není-li možné splnit jeho požadavky okamžitě.

2. Pokud se strany nemohou dohodnout na přiměřené lhůtě ke splnění požadavků rozhodnutí rozhodčího tribunálu, požádá žalující strana do dvaceti dnů od obdržení oznámení učiněného žalovanou stranou podle odstavce 1 písemně rozhodčí tribunál, aby délku přiměřené lhůty určil. Tato žádost musí být oznámena současně druhé straně a podvýboru pro průmysl, obchod a služby. Rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí stranám a podvýboru pro průmysl, obchod a služby do 30 dnů ode dne podání žádosti.

3. Přiměřenou lhůtu lze na základě vzájemné dohody stran prodloužit.

Článek 11

Přezkum opatření přijatých s cílem splnit požadavky rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Žalovaná strana oznámí druhé straně a podvýboru pro průmysl, obchod a služby před uplynutím přiměřené lhůty opatření, které přijala, aby byly splněny požadavky rozhodnutí rozhodčího tribunálu.

2. V případě neshody mezi stranami ohledně existence nebo souladu jakéhokoli opatření oznámeného podle odstavce 1 s ustanoveními uvedenými v článku 2 může žalující strana písemně požádat rozhodčí tribunál o rozhodnutí v této věci. Tato žádost musí obsahovat konkrétní sporná opatření a vysvětlovat, jakým způsobem je toto opatření v rozporu s ustanoveními uvedenými v článku 2. Rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí do 90 dnů od podání žádosti. V naléhavých případech, včetně v těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo sezónního zboží, vydá rozhodčí tribunál rozhodnutí do 45 dnů od podání žádosti.

Článek 12

Dočasná nápravná opatření v případě nesplnění požadavků rozhodnutí

1. Pokud žalovaná strana neoznámí opatření přijaté s cílem splnit požadavky rozhodnutí rozhodčího tribunálu před uplynutím přiměřené lhůty nebo pokud rozhodnutí rozhodčího tribunálu, že opatření oznámené podle čl. 11 odst. 1 je v rozporu s povinnostmi strany podle ustanovení uvedených v článku 2, žalovaná strana na žádost žalující strany předloží nabídku dočasného vyrovnání.

2. Pokud do 30 dnů po uplynutí přiměřené lhůty není dosaženo dohody ohledně vyrovnání nebo je přijato rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 11, že přijaté opatření s cílem splnit požadavky rozhodnutí není v souladu s ustanoveními uvedenými v článku 2, je žalující strana oprávněna po oznámení druhé straně a podvýboru pro průmysl, obchod a služby pozastavit provádění závazků vyplývajících z ustanovení uvedených v článku 2 na úrovni odpovídající zrušení nebo zmenšení způsobenému tímto porušením. Žalující strana může uplatňovat pozastavení po dobu deseti dnů od data obdržení oznámení žalované strany, pokud žalovaná strana nepožádala o rozhodčí řízení podle odstavce 3.

3. Domnívá-li se žalovaná strana, že úroveň pozastavení není úměrná zrušení nebo zmenšení způsobenému tímto porušením, může písemně požádat rozhodčí tribunál o přijetí rozhodnutí v této věci. Taková žádost se oznámí druhé straně a podvýboru pro průmysl, obchod a služby před uplynutím lhůty deseti pracovních dnů uvedené v odstavci 2. Rozhodčí tribunál, případně s přihlédnutím ke stanovisku odborníků, oznámí své rozhodnutí ohledně úrovně pozastavení závazků stranám a institucionálnímu orgánu odpovědnému za obchodní záležitosti do 30 dnů od data pozastavení závazků. Závazky nesmí být pozastaveny do té doby, než rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí, a všechna pozastavení musí být v souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu.

4. Pozastavení závazků je dočasné a použije se pouze do doby, než je opatření, které není v souladu s ustanoveními uvedenými v článku 2, zrušeno či změněno tak, aby bylo v souladu s těmito ustanoveními, jak stanoví článek 13, nebo dokud se strany nedohodnou na urovnání sporu.

Článek 13

Přezkum opatření přijatých po pozastavení závazků s cílem splnit požadavky rozhodnutí

1. Žalovaná strana oznámí druhé straně a podvýboru pro průmysl, obchod a služby opatření, které přijala s cílem splnit požadavky rozhodnutí rozhodčího tribunálu, a svou žádost o ukončení pozastavení závazků uplatňovaného žalující stranou.

2. Pokud strany nedospějí k dohodě ohledně slučitelnosti oznámeného opatření s ustanoveními článku 2 do 30 dnů ode dne obdržení oznámení, požádá žalující strana písemně rozhodčí tribunál o přijetí rozhodnutí v této věci. Tato žádost musí být oznámena současně druhé straně a podvýboru pro průmysl, obchod a služby. Rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí stranám a podvýboru pro průmysl, obchod a služby do 45 dnů ode dne podání žádosti. Pokud rozhodčí tribunál rozhodne, že opatření přijaté pro dosažení souladu odpovídá ustanovení článku 2, bude pozastavení závazků ukončeno.

ODDÍL III

Společná ustanovení

Článek 14

Oboustranně přijatelné řešení

Strany si mohou kdykoliv sjednat oboustranně přijatelné řešení sporu podle této dohody. Takové řešení oznámí podvýboru pro průmysl, obchod a služby a rozhodčímu tribunálu. Po oznámení oboustranně přijatelného řešení tribunál ukončí svou práci a postup.

Článek 15

Jednací řád

1. Postupy pro urovnávání sporů podle kapitoly III této dohody se řídí jednacím řádem připojeným k této dohodě.

2. Veškerá jednání rozhodčího tribunálu jsou v souladu s jednacím řádem otevřena veřejnosti, pokud se strany sporu nerozhodnou jinak.

Článek 16

Informace a technické poradenství

Na žádost strany nebo z vlastní iniciativy může rozhodčí tribunál získat informace, které považuje pro účely rozhodčího řízení za vhodné. Rozhodčí tribunál má zejména také právo požádat o stanovisko odborníků, považuje-li to za vhodné. Rozhodčí tribunál konzultuje výběr těchto odborníků se stranami. Informace získané tímto způsobem musí být zpřístupněny všem stranám a předloženy těmto stranám k vyjádření. Pokud se strany nedohodnou jinak, jsou zainteresované fyzické nebo právnické osoby usazené na území stran oprávněny předložit rozhodčím tribunálům písemné sdělení v souladu s pravidly jednacího řádu. Taková sdělení budou obsahovat pouze faktické aspekty sporu a neřeší právní otázky.

Článek 17

Pravidla výkladu

Rozhodčí tribunál vykládá ustanovení uvedená v článku 2 podle obvyklých pravidel výkladu veřejného mezinárodního práva, včetně Vídeňské úmluvy o smluvním právu. Rozhodnutím rozhodčího tribunálu nelze rozšířit ani omezit práva a povinnosti stanovené v ustanoveních uvedených v článku 2.

Článek 18

Usnášení a rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál se snaží rozhodnutí dosáhnout cestou konsensu. Pokud však není k rozhodnutí možné dospět cestou konsensu, přijme se rozhodnutí o sporné záležitosti většinovým hlasováním. Nesouhlasná stanoviska rozhodců však nejsou v žádném případě zveřejňována.

2. Rozhodnutí rozhodčího tribunálu je pro strany závazné a nevytváří práva nebo povinnosti pro fyzické nebo právnické osoby. Rozhodnutí musí obsahovat zjištěný skutkový stav, použitelnost příslušných ustanovení dohod podle článku 2 a základní odůvodnění zjištění a učiněné závěry. Podvýbor pro průmysl, obchod a služby zveřejní celé rozhodnutí rozhodčího tribunálu, pokud se nerozhodne jinak v zájmu zajištění důvěrnosti důvěrných obchodních informací.

KAPITOLA IV

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 19

Seznamy rozhodců

1. Podvýbor pro průmysl, obchod a služby nejpozději do šesti měsíců od vstupu této dohody v platnost sestaví seznam nejméně patnácti osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci rozhodců. Každá ze stran může jako rozhodce navrhnout nejméně pět osob. Obě strany rovněž vyberou alespoň pět osob, které nejsou státními příslušníky ani jedné z nich a které mohou zastávat funkci předsedy rozhodčího tribunálu. Podvýbor pro průmysl, obchod a služby odpovídá za udržování seznamu na výše uvedené úrovni.

2. Rozhodci mají odborné znalosti a zkušenosti v oblasti práva a mezinárodního obchodu. Měli by být nezávislí, zastávat tuto funkci jako soukromé osoby a nejednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, ani by neměli být spojeni s vládou žádné ze stran a měli by jednat ve shodě s kodexem jednání uvedeným v příloze této dohody.

3. Podvýbor pro průmysl, obchod a služby může sestavit další seznam nejméně patnácti osob s odborným znalostmi v oboru, kterého se dohody podle článku 2 týkají. Každá ze stran může jako rozhodce navrhnout nejméně pět osob. Obě strany rovněž vyberou alespoň pět osob, které nejsou státními příslušníky ani jedné z nich a které mohou zastávat funkci předsedy rozhodčího tribunálu. Použije-li se postup výběru podle čl. 6 odst. 2, předsedové podvýboru pro průmysl, obchod a služby mohou na základě dohody obou stran použít tento oborový seznam.

Článek 20

Vztah k závazkům WTO

1. V případě, kdy strana žádá o urovnání sporu ohledně závazku v rámci dohody o WTO, použije příslušných pravidel a postupů dohody o WTO, které se použijí bez ohledu na ustanovení této dohody

2. V případě, kdy strana žádá o urovnání sporu ohledně závazku spadajícího do oblasti působnosti této dohody, jak stanoví článek 2, použije příslušných pravidel a postupů této dohody.

3. Pokud se strany nedohodnou jinak, platí, že v případě, kdy strana žádá o řešení sporu ohledně závazku spadajícího do oblasti působnosti této dohody, jak stanoví článek 2, který je v podstatě stejný jako závazek v rámci dohody o WTO, použije příslušných pravidel a postupů dohody o WTO, které se použijí bez ohledu na ustanovení této dohody.

4. Jakmile bylo zahájeno řízení o urovnání sporu, fórum vybrané v souladu s výše uvedenými odstavci, pokud neodmítlo svou pravomoc, se využívá s vyloučením druhého.

5. Žádné ustanovení této dohody není překážkou tomu, aby strana mohla uplatnit pozastavení závazků schválených orgánem pro urovnávání sporů WTO. Dohoda o WTO se nepoužije s cílem zabránit jedné straně v pozastavení závazků podle této dohody.

Článek 21

Lhůty

1. Všechny lhůty stanovené v této dohodě, včetně lhůt pro oznamování rozhodnutí rozhodčích tribunálů, se počítají v kalendářních dnech ode dne následujícího po úkonu nebo skutečnosti, které se týkají, není-li stanoveno jinak.

2. Veškeré lhůty uvedené v této dohodě mohou být změněny vzájemnou dohodou stran. Strany s porozuměním posoudí žádosti o prodloužení jakékoli lhůty z důvodu obtíží, jimž čelí některá ze stran při plnění postupů podle této dohody. Na žádost některé ze stran může rozhodčí tribunál změnit lhůty platné pro řízení, přičemž zohlední různou úroveň rozvoje stran.

Článek 22

Přezkum a změna dohody

1. Po vstupu této dohody a jejích příloh v platnost může Rada přidružení kdykoli přezkoumat jejich provádění, aby rozhodla o jejich pokračování, změně nebo ukončení.

2. Při takovém přezkumu může Rada přidružení zvážit možnost vytvoření odvolacího orgánu společného pro několik evropsko-středomořských dohod.

3. Rada přidružení může rozhodnout o změně této dohody a jejích příloh.

*Článek 23***Vstup v platnost**

Strany schválí tento protokol v souladu s vlastními psotupy. Protokol vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce po dni, ke kterému si strany vzájemně oznámí dokončení postupů podle tohoto článku.

V Bruselu dne třináctého prosince dva tisíce deset ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a arabském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

عن الإتحاد الأوروبي

За Кралство Мароко
 Por el Reino de Marruecos
 Za Marocké království
 For Kongeriget Marokko
 Für das Königreich Marokko
 Maroko Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο του Μαρόκου
 For the Kingdom of Morocco
 Pour le Royaume du Maroc
 Per il Regno del Marocco
 Marokas Karalistes vārdā –
 Maroko Karalystės vardu
 A Marokkói Királyság részéről
 Ghar-Renju tal-Marokk
 Voor het Koninkrijk Marokko
 W imieniu Królestwa Maroka
 Pelo Reino de Marrocos
 Pentru Regatul Maroc
 Za Marocké kráľovstvo
 Za Kraljevino Maroko
 Marokon kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA I: **JEDNACÍ ŘÁD PRO ROZHODČÍ ŘÍZENÍ**

PŘÍLOHA II: **KODEX JEDNÁNÍ PRO ČLENY ROZHODČÍCH TRIBUNÁLŮ A MEDIÁTORY**

PŘÍLOHA I

JEDNACÍ ŘÁD PRO ROZHODČÍ ŘÍZENÍ**Obecná ustanovení**

1. V této dohodě a podle tohoto jednacího řádu se rozumí:

„poradcem“ osoba určená jednou ze stran s úkolem radit nebo pomáhat této straně ve spojitosti s řízením rozhodčího tribunálu;

„žalující stranou“ kterákoli strana, která požaduje zřízení rozhodčího tribunálu podle článku 5 této dohody;

„žalovanou stranou“ strana, která údajně porušila ustanovení uvedená v článku 2 této dohody;

„rozhodčím tribunálem“ tribunál ustavený podle článku 6 této dohody;

„zástupcem strany“ zaměstnanec nebo jiná osoba jmenovaná vládním útvarem nebo agenturou nebo libovolným jiným veřejným subjektem strany;

„dnem“ kalendářní den, není-li stanoveno jinak.

2. Žalovaná strana má povinnost logistického zabezpečení řízení o urovnání sporu, zejména organizaci slyšení, pokud se strany nedohodnou jinak. Evropská unie však nese náklady plynoucí z veškerých organizačních záležitostí ohledně konzultací, mediace a rozhodčího řízení s výjimkou odměn a výdajů, které se budou platit mediátorům a rozhodcům a jež se dělí.

Oznámení

3. Strany a rozhodčí tribunál předají veškeré žádosti, oznámení, písemná podání nebo jiné dokumenty e-mailem a kopii zašlou týž den faxem, jako doporučenou poštovní zásilku, kurýrem, doporučenou zásilkou s doručenkou nebo jakýmkoli jinými telekomunikačními prostředky, které poskytují záznam o zaslání dokumentu. Není-li dokázáno jinak, zpráva odeslaná e-mailem nebo faxem se považuje za doručenou v den odeslání.
4. Strana vyhotoví elektronickou kopii každého svého písemného podání pro druhou stranu a pro každého rozhodce. Předloží rovněž tištěnou kopii dokumentu.
5. Veškerá oznámení se adresují Ministerstvu zahraničních věcí Maroka, případně Generálnímu ředitelství pro obchod Evropské komise.
6. Nevýznamné chyby – překlepy v žádostech, oznámeních, písemných podáních nebo jiných dokumentech vztahujících se k řízení rozhodčího tribunálu – mohou být opraveny doručením nového dokumentu s jasně označenými změnami.
7. Pokud poslední den pro doručení připadne na státní svátek nebo den klidu Maroka nebo Unie, může být dokument doručen následující pracovní den. Strany si vzájemně předají seznamy dat svých státních svátků a dnů klidu na následující rok každé první prosincové pondělí. Žádné dokumenty, oznámení nebo žádosti se nepovažují za doručené v den státního svátku nebo v den klidu. Navíc se při výpočtu všech lhůt výslovně uvedených v této dohodě ve smyslu pracovních dnů berou v potaz pouze pracovní dny společné oběma stranám.
8. V závislosti na předmětu ustanovení, o než se vede spor, se veškeré žádosti a oznámení adresované podvýboru pro průmysl, obchod a služby v souladu s touto dohodou v kopii zašlou rovněž ostatním relevantním podvýborům zřízeným v rámci dohody o přidružení.

Zahájení rozhodčího řízení

9. a) Pokud jsou členové rozhodčího tribunálu podle článku 6 této dohody nebo podle bodů 19, 20 nebo 49 tohoto jednacího řádu vybíráni losováním, jsou losování přítomni zástupci obou stran.
- b) Pokud se obě strany nedohodnou jinak, sejdou se s rozhodčím tribunálem do sedmi pracovních dnů po datu jeho ustavení, aby určily záležitosti, které strany nebo rozhodčí tribunál považují za nezbytné, včetně odměn a nákladů, které se budou platit rozhodcům a které budou v souladu s normami WTO. Členové rozhodčího tribunálu a zástupci stran se mohou této schůzi zúčastnit prostřednictvím telefonu nebo videokonference.

10. a) Pokud se obě strany nedohodnou jinak, do pěti pracovních dnů od data výběru rozhodců bude dohodnutým mandátem rozhodčího tribunálu:

„s ohledem na odpovídající ustanovení dohod uvedených v článku 2 dohody o řešení sporů zkoumat záležitosti, které byly uvedeny v žádosti o ustavení rozhodčího tribunálu, rozhodnout o souladu zkoumaného opatření s ustanoveními uvedenými v článku 2 dohody o řešení sporů a vydat rozhodnutí v souladu s článkem 8 dohody o řešení sporů.“

- b) Strany musí oznámit dohodnutý mandát rozhodčímu tribunálu do pěti pracovních dnů od jeho odsouhlasení.

Úvodní podání

11. Žalující strana doručí své první písemné podání nejpozději 20 dnů po datu ustavení rozhodčího tribunálu. Žalovaná strana předloží své písemné protipodání nejpozději do 20 dnů po datu doručení prvního písemného podání.

Práce rozhodčích tribunálů

12. Předseda rozhodčího tribunálu předsedá všem jeho jednáním. Rozhodčí tribunál může zmocnit předsedající orgán k provádění administrativních a procesních rozhodnutí.
13. Pokud není v této dohodě stanoveno jinak, rozhodčí tribunál může provádět své činnosti libovolnými prostředky, např. telefonem, faxem nebo počítačovým spojením.
14. Jednání rozhodčího tribunálu se mohou zúčastnit pouze rozhodci, ale rozhodčí tribunál může dovolit přítomnost na takových jednáních svým asistentům.
15. Návrhy jakýchkoli rozhodnutí zůstávají ve výlučné odpovědnosti rozhodčího tribunálu a nesmí být delegovány.
16. Pokud vyvstane procesní problém, který neřeší ustanovení této dohody a jejích příloh, může rozhodčí tribunál po konzultaci stran přijmout odpovídající postup, který je s těmito ustanoveními v souladu.
17. Pokud se rozhodčí tribunál domnívá, že je nezbytné změnit jakoukoli lhůtu použitelnou při řízení nebo učinit jakoukoli jinou procesní nebo správní úpravu řízení, informuje písemně strany o důvodech změny nebo úpravy a uvede, jaké období nebo jaká úprava jsou nutné. Rozhodčí tribunál může takovou změnu nebo úpravu přijmout po konzultaci stran. Lhůty stanovené v čl. 8 odst. 2 této dohody se nemění.

Nahrazení

18. Nemá-li rozhodce schopen účastnit se řízení, odstoupí nebo musí být nahrazen, vybírá se náhradní osoba v souladu s čl. 6 odst. 3.
19. Pokud se některá ze stran domnívá, že rozhodce neplní požadavky kodexu jednání, a z toho důvodu by měl být nahrazen, měla by to dotčená strana oznámit druhé straně do patnácti dnů od data, kdy se dozvěděla o okolnostech závažného porušení kodexu jednání rozhodcem.

Pokud se některá ze stran domnívá, že rozhodce jiný než předseda tribunálu neplní požadavky kodexu jednání, přistoupí strany ke konzultaci a souhlasí-li, k nahrazení rozhodce a výběru náhradní osoby postupem stanoveným v čl. 6 odst. 3 této dohody.

Pokud se strany nedohodnou na nutnosti nahradit rozhodce, může kterákoli strana požádat, aby byla záležitost postoupena předsedovi rozhodčího tribunálu, jehož rozhodnutí je konečné.

Zjistí-li předseda, že rozhodce neplní požadavky kodexu jednání, vybere nového rozhodce losem z osob, které jsou uvedeny na seznamu podle čl. 19 odst. 1 této dohody, z něhož byl původně rozhodce vybrán. Byl-li původní rozhodce vybrán stranami podle čl. 6 odst. 2 této dohody, vybere se náhradní osoba losem z jedinců, které navrhla žalující strana a žalovaná strana podle čl. 19 odst. 1 této dohody. Výběr nového rozhodce se provede do pěti pracovních dnů od data podání žádosti předsedovi rozhodčího tribunálu.

20. Pokud se některá ze stran domnívá, že předseda rozhodčího tribunálu neplní požadavky kodexu jednání, přistoupí strany ke konzultaci a souhlasí-li, k nahrazení předsedy a výběru náhradní osoby postupem stanoveným v čl. 6 odst. 3 této dohody.

Pokud se strany nedohodnou na nutnosti nahradit předsedu, může jakákoli strana požádat, aby byla tato věc předána jedné ze zbývajících osob, které jsou uvedeny na seznamu lidí, kteří mohou zastávat funkci předsedy podle čl. 19 odst. 1 této dohody. Jméno předsedy vyberou losem předsedové podvýboru pro průmysl, obchod a služby nebo jejich zástupci. Rozhodnutí této osoby o potřebě nahradit předsedu je konečné.

Rozhodne-li tato osoba, že původní předseda neplní požadavky kodexu jednání, vybere nového předsedu losem ze zbývajících osob, které jsou uvedeny na seznamu podle čl. 19 odst. 1 této dohody a které mohou zastávat funkci předsedy. Výběr nového předsedy se provede do pěti pracovních dnů od data podání žádosti uvedené v tomto odstavci.

21. Řízení rozhodčího tribunálu se pozastaví na období potřebné k provedení postupů uvedených v bodech 18, 19 a 20.

Slyšení

22. Předseda stanoví datum a čas slyšení po konzultaci se stranami a ostatními členy rozhodčího tribunálu a potvrdí tuto skutečnost stranám písemně. Tuto informaci také strany zveřejní v rámci logistického zabezpečení jednání, pokud je slyšení přístupné veřejnosti. Se souhlasem stran může rozhodčí tribunál rozhodnout o tom, že slyšení se nesvolá.
23. Nedohodnou-li se strany jinak, koná se slyšení v Bruselu, pokud je žalující stranou Maroko, a v Rabatu, pokud je žalující stranou Unie.
24. Rozhodčí tribunál může svolat jedno dodatečné slyšení pouze za výjimečných okolností. Žádná dodatečná slyšení nebudou svolána v rámci řízení podle čl. 10 odst. 2, čl. 11 odst. 2, čl. 12 odst. 3 a čl. 13 odst. 2 této dohody.
25. Všichni rozhodci jsou přítomni po celou dobu všech slyšení.

26. Nezávisle na tom, zda je slyšení přístupné veřejnosti, se ho mohou zúčastnit tyto osoby:

- a) zástupci stran;
- b) poradci stran;
- c) správní zaměstnanci, tlumočníci, překladatelé a soudní zapisovatelé a dále
- d) asistenti rozhodců.

Oslovovat rozhodčí tribunál smí pouze zástupci stran a jejich poradci.

27. Nejpozději pět pracovních dnů před datem slyšení doručí každá strana rozhodčímu tribunálu seznam osob, které přednesou při slyšení argumenty nebo prezentace jménem této strany, a dalších zástupců nebo poradců, kteří se zúčastní slyšení.
28. Slyšení rozhodčích tribunálů jsou přístupná veřejnosti, pokud strany nerozhodnou jinak. Pokud se strany rozhodnou, že slyšení je veřejnosti nepřístupné, může být zpřístupněna veřejnosti část slyšení, pokud tak rozhodčí tribunál na návrh stran rozhodne. Nicméně rozhodčí tribunál jedná na uzavřeném zasedání v případech, kdy podání a argumenty některé strany obsahují důvěrné obchodní informace.

29. Rozhodčí tribunál vede slyšení takto:

Důvody

- a) důvody žalující strany;
- b) důvody žalované strany.

Protidůvody

- a) důvody žalující strany;
- b) protiodpověď žalované strany.

30. Rozhodčí tribunál může klást přímé otázky kterékoli straně kdykoli během slyšení.

31. Rozhodčí tribunál zajistí přepis každého slyšení a doručí jej co nejdříve stranám.
32. Každá strana může předložit dodatečné písemné podání ohledně libovolné záležitosti, která vyvstala během slyšení, do deseti pracovních dnů od data slyšení.

Písemné dotazy

33. Rozhodčí tribunál může kdykoli během řízení adresovat písemné dotazy jedné nebo oběma stranám. Kopie všech dotazů rozhodčího tribunálu obdrží obě strany.
34. Strana rovněž zajistí pro druhou stranu kopii své písemné odpovědi na dotaz rozhodčího tribunálu. Každá strana dostane příležitost písemně komentovat odpověď druhé strany ve lhůtě pěti pracovních dnů od data doručení.

Důvěrnost

35. Strany zachovávají důvěrnost slyšení rozhodčího tribunálu, probíhá-li slyšení na uzavřeném zasedání, v souladu s bodem 28. Každá strana zachází se všemi informacemi předloženými druhou stranou rozhodčímu tribunálu a označenými touto stranou za důvěrné jako s důvěrnými informacemi. Pokud strana předloží důvěrnou verzi svých písemných podání rozhodčímu tribunálu, poskytne také druhé straně na její žádost nedůvěrný souhrn informací obsažených ve svém podání, který může být zpřístupněn veřejnosti, a to do patnácti dnů buď po datu žádosti nebo po datu podání, podle toho, který den nastal později. Nic v tomto jednacím řádu nebrání straně zveřejnit stanoviska o svých postojích.

Jednostranné kontakty

36. Rozhodčí tribunál se nesejde s jednou stranou ani ji nekontaktuje bez přítomnosti druhé strany.
37. Člen rozhodčího tribunálu nesmí diskutovat o jakýchkoli aspektech předmětné záležitosti řízení s jednou stranou nebo s oběma stranami v nepřítomnosti ostatních rozhodců.

Podání Amicus curiae

38. Pokud se strany nedohodnou jinak, do pěti dnů po datu ustavení rozhodčího tribunálu, může rozhodčí tribunál obdržet nevyžádaná písemná podání za předpokladu, že jsou učiněna během deseti dnů následujících po datu ustavení rozhodčího tribunálu, že jsou stručná a nepřesahují 15 stran strojopisu včetně všech příloh a že přímo souvisejí s faktickou podstatou problému, kterým se rozhodčí tribunál zabývá.
39. Podání obsahuje popis fyzické nebo právnické osoby, která podání činí, a zahrnuje povahu jejich činností a zdroj jejího financování a specifikuje povahu zájmu, který tato osoba má na rozhodčím řízení. Vypracuje se v jazycích vybraných stranami v souladu s body 42 a 43 tohoto jednacím řádu.
40. Rozhodčí tribunál uvede ve svém rozhodnutí seznam všech podání, která obdržel a která odpovídají výše uvedeným pravidlům. Rozhodčí tribunál nemá povinnost se zabývat ve svém rozhodnutí důvody uvedenými v takových podáních. Každé podání, které rozhodčí tribunál obdrží podle tohoto jednacím řádu, předloží stranám ke komentářům.

Naléhavé případy

41. V naléhavých případech uvedených v této dohodě rozhodčí tribunál po konzultaci se stranami případně upraví lhůty uvedené v tomto jednacím řádu a oznámí stranám tyto úpravy.

Překlady a tlumočení

42. Během konzultací uvedených v čl. 6 odst. 2 této dohody a ne později než na schůzi uvedené v bodě 9 písm. b) tohoto jednacím řádu se strany snaží dohodnout na společném pracovním jazyce pro řízení rozhodčího tribunálu.
43. Nejsou-li strany schopny se dohodnout na společném pracovním jazyce, každá strana zajistí překlad svých písemných podání do jazyka, který si zvolí druhá strana, a ponese náklady na něj.
44. Žalovaná strana zajistí tlumočení ústních podání v jazycích, které si strany vybraly.
45. Rozhodnutí rozhodčího tribunálu se oznámí v jazyce nebo jazycích vybraných stranami.
46. Kterákoli strana může předložit poznámky k přeloženému dokumentu, který byl vypracován podle těchto pravidel.

Výpočet lhůt

47. V případech, kdy z důvodu uplatnění bodu 7 tohoto jednacím řádu obdrží strana dokument v jiný den, než je den, ve který dokument obdržela druhá strana, jakákoliv lhůta, jejíž výpočet závisí na datu přijetí uvedeného dokumentu, se vypočítá z pozdějšího data přijetí tohoto dokumentu.

Jiné postupy

48. Tento jednacím řád je použitelný rovněž pro řízení podle čl. 10 odst. 2, čl. 11 odst. 2, čl. 12 odst. 3 a čl. 13 odst. 2 této dohody. Lhůty stanovené v tomto jednacím řádu se však upraví v souladu se zvláštními lhůtami stanovenými pro přijetí rozhodnutí rozhodčího tribunálu v těchto jiných postupech.
49. V případě, že se původní rozhodčí tribunál nebo některý z jeho členů nemůže účastnit postupů stanovených v čl. 10 odst. 2, čl. 11 odst. 2, čl. 12 odst. 3 a čl. 13 odst. 2 této dohody, použijí se postupy stanovené v článku 6 této dohody. Lhůta pro oznámení rozhodnutí se prodlouží o patnáct dnů.
-

PŘÍLOHA II

KODEX JEDNÁNÍ PRO ČLENY ROZHODČÍCH TRIBUNÁLŮ A MEDIÁTORY

Definice

1. V tomto kodexu jednání se rozumí
 - a) „členem“ nebo „rozhodcem“ člen rozhodčího tribunálu, který byl skutečně ustaven podle článku 6 této dohody;
 - b) „mediátorem“ osoba, která vede mediaci v souladu s článkem 4 této dohody;
 - c) „kandidátem“ osoba, jejíž jméno je na seznamu rozhodců, na které odkazuje článek 19 této dohody, a jejíž zvolení členem rozhodčí komise dle článku 6 této dohody je zvažováno;
 - d) „asistentem“ osoba, která za podmínek jmenování členem vykonává pro člena asistenční práci, poskytuje pomoc nebo provádí zkoumání;
 - e) „řízením“, pokud není uvedeno jinak, řízení rozhodčího soudu podle dohody;
 - f) „zaměstnanci“, pokud jde o člena, osoby pod vedením a kontrolou člena, s výjimkou asistentů.

Odpovědnosti v rámci procesu

2. Každý kandidát a člen se vyvaruje nevhodného jednání a zdání nevhodného jednání, je nezávislý a nestranný, vyvaruje se přímých nebo nepřímých konfliktů zájmů a zachová si vysoký standard jednání tak, aby byla zachována integrita a nestrannost mechanismu pro urovnávání sporů. Bývalí členové musí splňovat závazky stanovené v bodech 15, 16, 17 a 18 tohoto kodexu jednání.

Povinnost poskytnout informace

3. Než je potvrzen výběr člena rozhodčího tribunálu podle této dohody, zveřejní kandidát jakýkoli zájem, vztah nebo záležitost, která by mohla ovlivňovat jeho nezávislost nebo nestrannost nebo která by mohla důvodně vytvořit zdání nevhodného jednání nebo podjatosti během řízení. Za tímto účelem kandidát vynaloží veškeré patřičné úsilí, aby si byl vědom všech takových zájmů, vztahů nebo záležitostí.
4. Kandidát nebo člen sdělí záležitosti týkající se skutečného nebo potenciálního porušení tohoto kodexu jednání pouze podvýboru pro průmysl, obchod a služby ke zvážení stranami.
5. Jakmile je člen vybrán, pokračuje i nadále ve vynakládání veškerého patřičného úsilí, aby si byl vědom veškerých zájmů, vztahů nebo záležitostí uvedených v odstavci 3 tohoto kodexu jednání, a oznámí je. Oznamovací povinnost je trvalou povinností, která vyžaduje, aby člen poskytoval informace o všech takových zájmech, vztazích nebo záležitostech, které mohou vzniknout v průběhu kterékoli fáze řízení. Člen oznámí takové zájmy, vztahy nebo záležitosti tak, že písemně informuje podvýbor pro průmysl, obchod a služby ke zvážení stranami.

Povinnosti členů

6. Poté, co je člen vybrán, vykonává své povinnosti po celou dobu řízení řádně, rychle, poctivě a vytrvale.
7. Člen zvažuje pouze ty otázky, které byly vzneseny v rámci řízení a jsou nezbytné pro rozhodnutí, a tuto povinnost nedeleguje na žádnou jinou osobu.
8. Člen podnikne všechny vhodné kroky k tomu, aby zajistil, že jeho asistenti a pracovníci jsou si vědomi bodů 2, 3, 4, 5, 16, 17 a 18 tohoto kodexu jednání a že tyto body splňují.
9. Člen v souvislosti s řízením nenavazuje jednostranné kontakty.

Nezávislost a nestrannost členů

10. Člen musí být nezávislý, nestranný a vyvaruje se vytváření dojmu nevhodného jednání nebo podjatosti a není ovlivňován vlastními zájmy, vnějším tlakem, politickými zřeteli, voláním veřejnosti, loajalitou vůči některé straně ani obavami z kritiky.

11. Člen se přímo ani nepřímo nezaváže ani nepřijme žádné výhody, které by jakkoli narušily řádný výkon jeho povinností nebo by budily dojem narušení řádného výkonu jeho povinností.
12. Člen nesmí využívat svého postavení v rozhodčím tribunálu k prosazování jakýchkoli osobních nebo soukromých zájmů a vyvaruje se jednání, které by mohlo vyvolat dojem, že ostatní mají zvláštní příležitost ovlivňovat tohoto člena.
13. Člen nesmí umožnit, aby finanční, obchodní, profesionální, rodinné nebo sociální vztahy nebo odpovědnosti ovlivňovaly jeho jednání nebo úsudek.
14. Člen se musí vyvarovat toho, aby vstupoval do jakýchkoli vztahů nebo vytvářel jakýkoli finanční zájem, u něhož je pravděpodobné, že by ovlivňoval jeho nestrannost, nebo který by mohl důvodně vyvolávat dojem nevhodného jednání nebo podjatosti.

Povinnosti bývalých členů

15. Všichni bývalí členové se musí vyvarovat jednání, které by mohlo vyvolat dojem, že tito členové byli podjatí při plnění svých povinností nebo že čerpali výhody z rozhodnutí nebo nálezu rozhodčího tribunálu.

Důvěrnost informací

16. Člen nebo bývalý člen nikdy neprozradí ani nevyužije žádné neveřejné informace týkající se řízení nebo zjištěné v průběhu řízení s výjimkou případů, kdy je to pro účely tohoto řízení, a v žádném případě jakékoli takové informace neprozradí ani nevyužije k získání osobních výhod nebo výhod pro jiné osoby ani k nepříznivému ovlivnění zájmů jiných osob.
17. Člen nezveřejní rozhodnutí rozhodčího tribunálu nebo jejich části před jeho zveřejněním v souladu s touto dohodou.
18. Člen nebo bývalý člen nikdy neprozradí informace o jednání rozhodčího tribunálu ani o názorech kteréhokoli člena.

Náklady

19. Každý člen si vede záznamy a předloží konečnou zprávu o tom, kolik času postupu věnoval, a o svých nákladech.

Mediátoři

20. Pravidla popsaná v tomto kodexu jednání platná pro členy nebo bývalé členy se obdobně použijí pro mediátory.
-

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 647/2011

ze dne 4. července 2011

opravující slovinské znění nařízení (EU) č. 258/2010, kterým se ukládají zvláštní podmínky pro dovoz guarové gummy pocházející nebo zasílané z Indie vzhledem k rizikům kontaminace pentachlorofenolem a dioxiny a zrušuje rozhodnutí 2008/352/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽¹⁾, a zejména na čl. 53 odst. 1 písm. b) bod ii) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 25. března 2010 Komise přijala nařízení (EU) č. 258/2010⁽²⁾, kterým se ukládají zvláštní podmínky pro dovoz guarové gummy a zrušuje rozhodnutí 2008/352/ES. Ve slovinském jazykovém znění uvedeného nařízení byl nesprávně přeložen text „provozovatelé krmivářských a potravinářských podniků“, a je proto

nutné uvedené jazykové znění opravit. Tato oprava se netýká ostatních jazykových znění.

- (2) Nařízení (EU) č. 258/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem opraveno.
- (3) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Tímto nařízením se opravuje pouze slovinské jazykové znění.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. července 2011.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

⁽¹⁾ Úř.věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř.věst. L 80, 26.3.2010, s. 28.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 648/2011**ze dne 4. července 2011,****kterým se mění nařízení (ES) č. 1266/2007, pokud jde o dobu použitelnosti přechodných opatření týkajících se podmínek pro výjimky ze zákazu přesunů stanoveného směrnicí Rady 2000/75/ES, které se vztahují na některá zvířata****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2000/75/ES ze dne 20. listopadu 2000, kterou se stanoví zvláštní ustanovení týkající se tlumení a eradikace katarální horečky ovcí⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. c), články 11 a 12 a čl. 19 třetí pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1266/2007 ze dne 26. října 2007 o prováděcích předpisech ke směrnici Rady 2000/75/ES, co se týče tlumení, sledování, dozoru a omezení přesunů některých zvířat vnímavých druhů ve vztahu ke katarální horečce ovcí⁽²⁾, stanoví pravidla pro tlumení, sledování, dozor a omezení přesunů zvířat uvnitř uzavřených pásem a mimo ně v souvislosti s katarální horečkou ovcí.
- (2) Článek 8 nařízení (ES) č. 1266/2007 stanoví podmínky pro výjimky ze zákazu přesunů stanoveného směrnicí 2000/75/ES. V čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení se stanoví, že pro přesuny zvířat, jejich spermatu, vajíček a embryí z hospodářství nebo inseminační stanice nebo skladovacího střediska, které se nacházejí v uzavřeném pásmu, do jiného hospodářství nebo inseminační stanice nebo skladovacího střediska se má stanovit výjimka ze zákazu přesunů, pokud zvířata, jejich sperma, vajíčka a embrya splňují podmínky stanovené v příloze III uvedeného nařízení nebo jakékoli jiné vhodné veterinární záruky založené na pozitivním výsledku posouzení rizika týkajícího se opatření proti šíření viru katarální horečky ovcí a ochrany proti napadením vektory, které si vyžádá příslušný orgán v místě původu a které schválí příslušný orgán v místě určení před přesunem těchto zvířat.
- (3) Ustanovení čl. 9a odst. 1 nařízení (ES) č. 1266/2007 stanoví, že jako přechodné opatření a odchýlně od

podmínek uvedených v příloze III zmíněného nařízení mohou členské státy určení požadovat, aby přesun některých zvířat, na něž se vztahuje výjimka podle čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení, splňoval dodatečné podmínky na základě posouzení rizika, při kterém bylo přihlédnuto k entomologickým a epizootologickým podmínkám dovezených zvířat. Tyto dodatečné podmínky upřesňují, že dotčená zvířata musí být mladší 90 dnů, od narození musí být držena v odděleném ustájení chráněném před vektory a musí být podrobena určitým testům uvedeným v příloze III zmíněného nařízení.

- (4) Nařízení (ES) č. 1266/2007 ve znění nařízení (EU) č. 1142/2010⁽³⁾ prodloužilo dobu použitelnosti přechodných opatření stanovených v článku 9a nařízení (ES) č. 1266/2007 o dalších šest měsíců do 30. června 2011. V době přijetí nařízení (EU) č. 1142/2010 se předpokládalo, že nová pravidla týkající se kritérií pro zařízení chráněná před vektory budou stanovena v příloze III nařízení (ES) č. 1266/2007 a že zmíněná přechodná opatření již proto nebudou nutná. Tyto plánované změny přílohy III uvedeného nařízení však dosud nebyly provedeny.
- (5) Proto je nezbytné prodloužit dobu použitelnosti přechodných opatření stanovených v čl. 9a odst. 1 nařízení (ES) č. 1266/2007 o další rok do doby, než budou přijaty změny přílohy III nařízení (ES) č. 1266/2007 týkající se zařízení chráněných před vektory.
- (6) Nařízení (ES) č. 1266/2007 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V úvodní větě čl. 9a odst. 1 nařízení (ES) č. 1266/2007 se datum „30. června 2011“ nahrazuje datem „30. června 2012“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 74.⁽²⁾ Úř. věst. L 283, 27.10.2007, s. 37.⁽³⁾ Úř. věst. L 322, 8.12.2010, s. 20.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. července 2011.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 649/2011**ze dne 4. července 2011****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k tomu, že:

prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 5. července 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. července 2011.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	49,0
	AR	26,0
	EC	26,0
	MK	31,8
	TR	53,0
	US	26,0
	ZZ	35,3
0707 00 05	TR	95,0
	ZZ	95,0
0709 90 70	EC	28,8
	TR	112,4
	ZZ	70,6
0805 50 10	AR	62,6
	BR	42,9
	CL	88,7
	TR	68,0
	UY	56,9
	ZA	71,8
	ZZ	65,2
0808 10 80	AR	123,5
	BR	80,4
	CL	88,6
	CN	91,2
	NZ	112,3
	US	132,1
	UY	61,9
	ZA	78,7
	ZZ	96,1
0808 20 50	AR	79,1
	AU	65,1
	CL	113,0
	CN	53,5
	NZ	161,1
	ZA	88,4
	ZZ	93,4
0809 10 00	AR	89,7
	TR	276,6
	XS	152,4
	ZZ	172,9
0809 20 95	TR	295,1
	ZZ	295,1
0809 30	TR	179,1
	XS	55,8
	ZZ	117,5

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 650/2011**ze dne 4. července 2011,****kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovená nařízením (EU) č. 867/2010 na hospodářský rok 2010/11**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 951/2006 ze dne 30. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 318/2006, pokud jde o obchod s třetími zeměmi v odvětví cukru ⁽²⁾, a zejména na čl. 36 odst. 2 druhý pododstavec druhou větou uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Částky reprezentativních cen a dodatečných cel použitelné při vývozu bílého cukru, surového cukru

a některých sirupů na hospodářský rok 2010/11 byly stanoveny nařízením Komise (EU) č. 867/2010 ⁽³⁾. Tyto ceny a tato cla byly naposledy pozměněné prováděcím nařízením Komise (EU) č. 646/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Údaje, jež má Komise momentálně k dispozici, vedou ke změně uvedených částek v souladu s pravidly a postupy stanovenými nařízením (ES) č. 951/2006,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro produkty uvedené v článku 36 nařízení (ES) č. 951/2006 stanovené nařízením (EU) č. 867/2010 na hospodářský rok 2010/11 se mění a jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 5. července 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. července 2011.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Úř. věst. L 259, 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 175, 2.7.2011, s. 8.

PŘÍLOHA

Pozměněné reprezentativní ceny a pozměněná dodatečná dovozní cla pro bílý cukr, surový cukr a produkty kódu KN 1702 90 95 ode dne 5. července 2011

(EUR)

Kód KN	Výše reprezentativních cen na 100 kg netto příslušného produktu	Výše dodatečného cla na 100 kg netto příslušného produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	53,10	1,54
1701 99 10 ⁽²⁾	53,10	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	53,10	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,53	0,20

⁽¹⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu III nařízení (ES) č. 1234/2007.

⁽²⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu II nařízení (ES) č. 1234/2007.

⁽³⁾ Na 1 % obsahu sacharosy.

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2011/64/EU

ze dne 21. června 2011

o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků

(kodifikované znění)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 92/79/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížení daní z cigaret⁽¹⁾, 92/80/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížení daní z jiných tabákových výrobků než cigaret⁽²⁾ a 95/59/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků⁽³⁾, byly několikrát podstatně změněny⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měly být uvedené směrnice kodifikovány.

(2) Daňové právní předpisy Unie, které se týkají tabákových výrobků, potřebují zajistit řádné fungování vnitřního trhu a zároveň vysoký stupeň ochrany lidského zdraví, jak vyžaduje článek 168 Smlouvy o fungování Evropské unie, s ohledem na to, že tabákové výrobky mohou způsobit vážné poškození zdraví a že Unie je stranou Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku. Měla by se zohlednit situace u každého jednotlivého druhu tabákového výrobku.

(3) Jedním z cílů Smlouvy o Evropské unii je zachovat hospodářskou unii, jejíž vlastnosti se podobají vlastnostem vnitřního trhu, v jehož rámci existuje poctivá hospodářská soutěž. Pokud se jedná o tabákové výrobky, je předpokladem dosažení tohoto cíle, že v členských zemích nebudou daně ovlivňující spotřebu výrobků tohoto odvětví narušovat podmínky hospodářské soutěže a nebudou omezovat jejich volný pohyb v Unii.

(4) Je třeba vymezit různé druhy tabákových výrobků, lišící se od sebe vlastnostmi a způsobem použití.

(5) Je nutno rozlišovat mezi jemně řezaným tabákem k ruční výrobě cigaret a ostatními druhy tabáku ke kouření.

(6) Tabákové smotky, které lze po prosté ruční manipulaci kouřit v daném stavu, je pro účely jednotného zdanění těchto výrobků třeba rovněž považovat za cigarety.

(7) Je nutno vymezit výrobce jako fyzickou nebo právnickou osobu, která vyrábí tabákové výrobky a určuje maximální maloobchodní prodejní cenu pro každý členský stát, ve kterém jsou dotyčné výrobky určeny ke spotřebě.

(8) V zájmu jednotného a spravedlivého zdanění by měla být stanovena definice cigaret, doutníků a doutniček a ostatního tabáku ke kouření tak, aby s tabákovými smotky, které lze podle jejich délky považovat za dvě nebo více cigaret, bylo pro účely spotřební daně zacházeno jako se dvěma nebo více cigaretami, aby s určitým druhem doutníku, který je v mnoha ohledech podobný cigaretě, bylo pro účely spotřební daně zacházeno jako s cigaretou, aby s tabákem ke kouření, který je v mnoha ohledech podobný jemně řezanému tabáku k ruční výrobě cigaret, bylo pro účely spotřební daně zacházeno jako s jemně řezaným tabákem a aby byl jasně definován tabákový odpad. Vzhledem k hospodářským problémům, které by okamžité zavedení mohlo způsobit dotčeným německým a maďarským subjektům, by mělo být Německu a Maďarsku povoleno odložit zavedení definice doutníků a doutniček do 1. ledna 2015.

(¹) Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 8.

(²) Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 10.

(³) Úř. věst. L 291, 6.12.1995, s. 40.

(⁴) Viz příloha I část A.

- (9) Pokud se jedná o spotřební daně, musí mít zejména harmonizace jejich struktury za následek takový stav, kdy hospodářská soutěž různých kategorií tabákových výrobků náležejících k téže skupině nebude narušována důsledky zdaňování, a následně otevření vnitrostátních trhů členských zemí.
- (10) Zásadní potřeba hospodářské soutěže vyžaduje systém volné tvorby cen pro všechny skupiny tabákových výrobků.
- (11) Struktura spotřební daně z cigaret musí kromě specifické složky vypočtené na jednotku výrobku zahrnovat i poměrnou složku, která vychází z maloobchodní prodejní ceny včetně všech daní. Daň z obratu z cigaret má stejný dopad jako valorická spotřební daň a tuto skutečnost je třeba vzít v úvahu při určování poměru mezi specifickou složkou spotřební daně a celkovým daňovým zatížením.
- (12) Aniž je dotčena smíšená struktura daně a maximální procentní podíl specifické složky na celkovém daňovém zatížení, měly by být členským státům dány k dispozici účinné prostředky, jak vybírat specifickou nebo minimální spotřební daň z cigaret, aby byla v rámci Unie zajištěna alespoň určitá minimální výše zdanění.
- (13) K řádnému fungování vnitřního trhu je nezbytné stanovit celkovou minimální spotřební daň ze všech kategorií tabákových výrobků.
- (14) Pokud jde o cigarety, měly by být zajištěny neutrální podmínky hospodářské soutěže pro výrobce, mělo by se omezit rozdělování trhů s tabákovými výrobky a měly by se zdůraznit cíle v oblasti zdraví. Minimální požadavek vztážený na cenu by se tedy měl vztahovat k vážené průměrné maloobchodní prodejní ceně a minimální požadavek v peněžním vyjádření by se měl vztahovat na všechny cigarety. Ze stejných důvodů by měla vážená průměrná maloobchodní prodejní cena sloužit jako vodítko pro poměrování významu specifické spotřební daně v rámci celkového daňového zatížení.
- (15) Pokud jde o ceny a výši spotřebních daní, a to především u cigaret, které představují zdaleka nejdůležitější kategorii tabákových výrobků, ale také u jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret, stále existují značné rozdíly mezi členskými státy, které mohou narušovat fungování vnitřního trhu. Určitý stupeň sblížování úrovně daní, které se v členských státech uplatňují, by pomohl snížit výskyt podvodů a pašování v Unii.
- (16) Toto sblížení by také pomohlo zajistit vyšší úroveň ochrany lidského zdraví. Úroveň zdanění se významným způsobem podílí na ceně tabákových výrobků, a ta má zase vliv na kuřácké návyky spotřebitelů. Podvody a pašování narušují daňově podmíněnou úroveň cen zejména u cigaret a jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret, a tím ohrožují dosažení cílů boje proti kouření i cílů ochrany zdraví.
- (17) Pokud jde o jiné výrobky než cigarety, měla by být harmonizována daňová zátěž pro všechny výrobky, které patří do jedné skupiny tabákových výrobků. Nejvhodnějším způsobem pro fungování vnitřního trhu je stanovení celkové minimální spotřební daně, která je vyjádřena jako procentní podíl nebo jako pevná částka na kilogram nebo určitý počet kusů.
- (18) Pokud jde o jemně řezaný tabák k ruční výrobě cigaret, měl by být v Unii minimální požadavek vztážený na cenu stanoven tak, aby bylo dosaženo podobných účinků jako u cigaret, a jako výchozí bod by měla být brána vážená průměrná maloobchodní prodejní cena.
- (19) Je nutné sblížit minimální výše daně u jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret s minimální výší platnou pro cigarety, aby se lépe zohlednila míra konkurence mezi těmito dvěma výrobky, která se odráží v pozorovaných modelech spotřeby, a jejich stejně škodlivé vlastnosti.
- (20) Portugalsku by měla být poskytnuta možnost uplatňovat nižší sazbu daně z cigaret vyrobených malovýrobci a spotřebovaných v nejbližších regionech Azory a Madeira.
- (21) Přechodná období by měla členským státům umožnit, aby se úrovním celkové spotřební daně plynule přizpůsobily, a omezily se tak možné vedlejší účinky.
- (22) S cílem nepoškodit hospodářskou a sociální rovnováhu na Korsice je nezbytné a odůvodněné stanovit odchylku do 31. prosince 2015, na základě které může Francie uplatňovat u cigaret a jiných tabákových výrobků propuštěných ke spotřebě na Korsice sazbu spotřební daně, která je nižší než vnitrostátní sazba. Do uvedeného dne by měla být daňová pravidla pro tabákové výrobky propuštěné ke spotřebě na Korsice uvedena do plného souladu s pravidly platnými v kontinentální Francii. Je však třeba se vyhnout příliš náhlé změně, a proto by měla být spotřební daň, která je z cigaret a jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret vybírána na Korsice v současnosti, zvyšována postupně.
- (23) Většina členských států poskytuje osvobození od spotřební daně nebo vrací spotřební daň u určitých tabákových výrobků v závislosti na tom, k čemu se používají a takové osvobození nebo vrácení v případě zvláštního užití je třeba blíže určit v této směrnici.

- (24) Je nutné stanovit postup, který na základě zprávy Komise, která zohlední všechny příslušné faktory, umožní pravidelné přezkoumání sazeb a pevných částek stanovených touto směrnicí.
- (25) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost stanovených v příloze I části B,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

PŘEDMĚT

Článek 1

Tato směrnice stanoví obecné zásady harmonizace, struktury a sazeb spotřební daně, kterou členské státy uvalují na tabákové výrobky.

KAPITOLA 2

DEFINICE

Článek 2

1. Pro účely této směrnice se za tabákové výrobky považují:

- a) cigarety;
- b) doutníky a doutničky;
- c) tabák ke kouření:
 - i) jemně řezaný tabák k ruční výrobě cigaret,
 - ii) ostatní tabák ke kouření.

2. Za cigarety a tabák ke kouření se považují výrobky skládající se zcela nebo částečně z jiných látek než z tabáku, které jinak splňují kritéria uvedená v článku 3 nebo čl. 5 odst. 1.

Odchylně od prvního pododstavce se výrobky, které neobsahují žádný tabák, nepovažují za tabákové výrobky, jsou-li používány výhradně k lékařským účelům.

3. Aniž jsou dotčeny stávající předpisy Unie, nepředjímají definice uvedené v odstavci 2 tohoto článku a v článcích 3, 4 a 5 výběr systémů nebo úrovní zdanění pro různé skupiny výrobků, na něž se odkazuje v těchto člácích.

Článek 3

1. Pro účely této směrnice se za cigarety považují:

- a) tabákové smotky, jsou-li určeny ke kouření v daném stavu a které se nepovažují za doutníky nebo doutničky ve smyslu čl. 4 odst. 1;
- b) tabákové smotky, které se jednoduchým neprůmyslovým postupem vkládají do dutinek z cigaretového papíru;

- c) tabákové smotky, které se jednoduchým neprůmyslovým postupem balí do cigaretového papíru.

2. Tabákový smotek podle odstavce 1 se pro účely spotřební daně považuje za dvě cigarety, je-li bez filtru nebo náustku delší než 8 cm, ne však delší než 11 cm, za tři cigarety, je-li bez filtru nebo náustku delší než 11 cm, ne však delší než 14 cm, atd.

Článek 4

1. Pro účely této směrnice se za doutníky nebo doutničky považují níže uvedené výrobky, pokud je lze v nezměněném stavu kouřit a s ohledem na své vlastnosti a očekávání běžného spotřebitele jsou určeny výhradně ke kouření v nezměněném stavu:

- a) tabákové smotky s krycím listem ze surového tabáku;
- b) tabákové smotky naplněné trhanou tabákovou směsí, s krycím listem v obvyklé barvě doutníku z rekonstituovaného tabáku, jenž kryje celý výrobek, případně i filtr, avšak nikoli náustek v případě doutníků s náustkem, činí-li jejich jednotková hmotnost bez filtru nebo náustku nejméně 2,3 g a nejvýše 10 g a je-li obvod nejméně jedné třetiny délky alespoň 34 mm.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou Německo a Maďarsko do 31. prosince 2014 i nadále uplatňovat tento pododstavec:

Za doutníky nebo doutničky, jsou-li určeny ke kouření v daném stavu, se považují:

- a) tabákové smotky tvořené zcela ze surového tabáku;
- b) tabákové smotky s krycím listem ze surového tabáku;
- c) tabákové svitky, naplněné drcenou tabákovou směsí, s krycím listem v obvyklé barvě doutníku, jenž kryje celý výrobek, případně i filtr, avšak ne náustek v případě doutníků s náustkem, a s obalovým listem, obojí z rekonstituovaného tabáku, činí-li jejich jednotková hmotnost bez filtru nebo náustku nejméně 1,2 g a je-li obal přiložen ve tvaru šroubovice pod ostrým úhlem nejméně 30° k podélné ose doutníku;
- d) tabákové svitky, naplněné drcenou tabákovou směsí, s krycím listem v obvyklé barvě doutníku z rekonstituovaného tabáku, jenž kryje celý výrobek, případně i filtr, avšak ne náustek v případě doutníků s náustkem, činí-li jejich jednotková hmotnost bez filtru nebo náustku nejméně 2,3 g a je-li obvod nejméně jedné třetiny délky alespoň 34 mm.

3. Za doutníky a doutničky se považují rovněž výrobky skládající se částečně z jiných látek než z tabáku, které jinak splňují kritéria stanovená v odstavci 1.

Článek 5

1. Pro účely této směrnice se za tabák ke kouření považují:

- a) řezaný nebo jinak dělený tabák, kroucený nebo lisovaný do desek a vhodný ke kouření bez dalšího průmyslového zpracování;
- b) tabákový odpad dodaný k maloobchodnímu prodeji, na který se nevztahují článek 3 a čl. 4 odst. 1 a který je možné kouřit. Pro účely tohoto článku se tabákovým odpadem rozumějí zbytky z tabákových listů a vedlejší produkty získané při zpracování tabáku nebo při výrobě tabákových výrobků.

2. Tabák ke kouření, v němž je více než 25 % váhy tabákových částic užších než 1,5 mm, se považuje za jemně řezaný tabák k ruční výrobě cigaret.

Členské státy mohou dále považovat za jemně řezaný tabák k ruční výrobě cigaret tabák ke kouření, v němž je více než 25 % váhy tabákových částic o šířce 1,5 mm nebo větší a který se prodával nebo byl určen k prodeji pro ruční výrobu cigaret.

Článek 6

Za výrobce se považuje fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která zpracovává tabák na tabákové výrobky určené k maloobchodnímu prodeji.

KAPITOLA 3

USTANOVENÍ POUŽITELNÁ PRO CIGARETY

Článek 7

1. Cigarety vyráběné v Unii i dovážené z třetích zemí podléhají valorické spotřební dani, která se vypočítává z nejvyšší maloobchodní prodejní ceny včetně cla, a dále specifické spotřební dani, která se vypočítává na jednotku výrobku.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy z vyměřovacího základu valorické spotřební daně z cigaret vyloučit clo.

2. Sazba valorické spotřební daně a pevná částka specifické spotřební daně musí být stejná pro všechny cigarety.

3. V konečné etapě harmonizace struktury se ve všech členských státech určí pro cigarety stejný poměr mezi specifickou spotřební daní a součtem valorické spotřební daně a daně z obratu tak, aby rozpětí maloobchodních prodejních cen spravedlivě odráželo rozdíly v dodacích cenách výrobců.

4. V případě potřeby může spotřební daň z cigaret zahrnovat prvek minimálního zdanění, pokud je důsledně dodržena smíšená struktura zdanění a rozsah specifické složky spotřební daně podle článku 8.

Článek 8

1. Procentní podíl specifické složky spotřební daně na celkovém daňovém zatížení cigaret se stanoví pomocí vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny.

2. Vážená průměrná maloobchodní prodejní cena se vypočítá tak, že se celková hodnota všech cigaret propuštěných ke spotřebě, na základě maloobchodní prodejní ceny včetně všech daní, vydělí celkovým množstvím cigaret propuštěných ke spotřebě. Stanoví se do 1. března každého roku na základě údajů týkajících se všech cigaret propuštěných ke spotřebě v předchozím kalendářním roce.

3. Do 31. prosince 2013 činí specifická složka spotřební daně nejméně 5 % a nejvýše 76,5 % celkového daňového zatížení, které je tvořeno součtem:

- a) specifické spotřební daně;
- b) valorické spotřební daně a daně z přidané hodnoty (DPH) vybírané z vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny.

4. Od 1. ledna 2014 činí specifická složka spotřební daně z cigaret nejméně 7,5 % a nejvýše 76,5 % celkového daňového zatížení, které je tvořeno součtem:

- a) specifické spotřební daně;
- b) valorické spotřební daně a DPH vybírané z vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny.

5. Odchylně od odstavců 3 a 4, pokud v členském státě v důsledku změny vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny cigaret klesne specifická složka spotřební daně, vyjádřená jako procento celkového daňového zatížení, pod 5 nebo 7,5 % podle příslušného ustanovení či stoupne nad 76,5 % celkového daňového zatížení, není dotýcný členský stát povinen provést úpravu výše specifické spotřební daně dříve než od 1. ledna druhého roku, který následuje po kalendářním roce, ve kterém ke změně došlo.

6. S výhradou odstavců 3, 4 a 5 tohoto článku a čl. 7 odst. 1 druhého pododstavce mohou členské státy vybírat minimální spotřební daň z cigaret.

Článek 9

1. Členské státy uplatňují minimální spotřební daně z cigaret v souladu s pravidly této kapitoly.
2. Odstavec 1 se použije pro daně, které jsou podle této kapitoly vybírány z cigaret a které jsou tvořeny:
 - a) specifickou spotřební daní z jednotky výrobku;
 - b) valorickou spotřební daní vypočtenou na základě maximální maloobchodní prodejní ceny;
 - c) DPH, která je úměrná maloobchodní prodejní ceně.

Článek 10

1. Celková spotřební daň (specifická daň a valorická daň, bez DPH) z cigaret činí nejméně 57 % vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny cigaret propuštěných ke spotřebě. Tato spotřební daň nesmí být nižší než 64 EUR z 1 000 kusů cigaret bez ohledu na váženou průměrnou maloobchodní prodejní cenu.

Členské státy, které vybírají spotřební daň ve výši nejméně 101 EUR z 1 000 kusů cigaret na základě vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny, však nemusí splňovat požadavek 57 % úrovně stanovený v prvním pododstavci.

2. Od 1. ledna 2014 činí celková spotřební daň z cigaret nejméně 60 % vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny cigaret propuštěných ke spotřebě. Tato spotřební daň nesmí být nižší než 90 EUR z 1 000 kusů cigaret bez ohledu na váženou průměrnou maloobchodní prodejní cenu.

Členské státy, které vybírají spotřební daň ve výši nejméně 115 EUR z 1 000 kusů cigaret na základě vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny, však nemusí splňovat požadavek 60 % úrovně stanovený v prvním pododstavci.

Pro dosažení úrovně požadovaných v prvním a druhém pododstavci se Bulharsku, Estonsku, Řecku, Lotyšsku, Litvě, Maďarsku, Polsku a Rumunsku povoluje přechodné období do 31. prosince 2017.

3. Členské státy postupně zvýší spotřební daně tak, aby ke dnům uvedeným v odstavci 2 dosáhly úrovně požadovaných ve zmíněném odstavci.

Článek 11

1. Pokud v členském státě v důsledku změny vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny cigaret klesne celková spotřební daň pod úroveň stanovené v čl. 10 odst. 1 první větě a odst. 2 první větě, není dotyčný členský stát povinen provést úpravu této daně dříve než od 1. ledna druhého roku, který následuje po kalendářním roce, ve kterém ke změně došlo.

2. Zvýší-li členský stát sazbu DPH u cigaret, může snížit celkovou spotřební daň až na výši, která se při vyjádření v procentech vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny rovná zvýšení sazby DPH rovněž vyjádřené v procentech vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny, a to i pokud toto přizpůsobení vede k poklesu celkové spotřební daně pod úroveň vyjádřené v procentech vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny, které jsou stanoveny v čl. 10 odst. 1 první větě a odst. 2 první větě.

Členský stát však spotřební daň znovu zvýší, aby dosahovala nejméně těchto úrovní nejpozději od 1. ledna druhého roku, který následuje po kalendářním roce, ve kterém bylo toto snížení provedeno.

Článek 12

1. Portugalsko může uplatňovat sazbu daně nižší až o 50 % oproti sazbě stanovené v článku 10 z cigaret vyrobených maloobchodci, jejichž roční výroba nepřesahuje 500 tun, a spotřebovaných v nejbližších regionech Azory a Madeira.

2. Odchylně od článku 10 může Francie od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2015 i nadále uplatňovat sníženou sazbu spotřební daně na cigarety propuštěné ke spotřebě v korsických departementech do výše roční kvóty 1 200 tun. Tato snížená sazba činí:

- a) do 31. prosince 2012: nejméně 44 % ceny cigaret nejžádanější cenové kategorie v těchto departementech;
- b) od 1. ledna 2013: nejméně 50 % vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny cigaret propuštěných ke spotřebě; spotřební daň nesmí být nižší než 88 EUR z 1 000 kusů cigaret bez ohledu na váženou průměrnou maloobchodní prodejní cenu;
- c) od 1. ledna 2015: nejméně 57 % vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny cigaret propuštěných ke spotřebě; spotřební daň nesmí být nižší než 90 EUR z 1 000 kusů cigaret bez ohledu na váženou průměrnou maloobchodní prodejní cenu.

KAPITOLA 4

USTANOVENÍ POUŽITELNÁ PRO TABÁKOVÉ VÝROBKY JINÉ NEŽ CIGARETY

Článek 13

Tyto skupiny tabákových výrobků vyrobených v Unii nebo dovezených z třetích zemí podléhají ve všech členských státech minimální spotřební dani stanovené v článku 14:

- a) doutníky a doutníčky;
- b) jemně řezaný tabák k ruční výrobě cigaret;
- c) ostatní tabák ke kouření.

Článek 14

1. Členské státy uplatňují spotřební daň, kterou může být:

- a) buď valorická daň vypočtená na základě maximální maloobchodní prodejní ceny jednotlivých výrobků volně určené výrobcí usazenými v Unii a dovozci z třetích zemí v souladu s článkem 15, nebo
- b) specifická daň, vyjádřená jako částka na kilogram nebo u doutníků a doutníčků na počet kusů, nebo
- c) smíšená daň kombinující valorickou a specifickou složku.

U valorické nebo smíšené daně mohou členské státy stanovit minimální vyšší spotřební daně.

2. Celková spotřební daň (specifická daň, valorická daň nebo kombinace obojího, bez DPH) vyjádřená jako procento nebo jako částka na kilogram nebo na počet kusů musí být nejméně rovna sazbě nebo minimální výši stanovené pro:

- a) doutníky a doutníčky: 5 % maloobchodní prodejní ceny včetně všech daní nebo 12 EUR za 1 000 kusů či za kilogram;
- b) jemně řezaný tabák k ruční výrobě cigaret: 40 % vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret propuštěného ke spotřebě nebo 40 EUR za kilogram;
- c) ostatní tabák ke kouření: 20 % maloobchodní prodejní ceny včetně všech daní nebo 22 EUR za kilogram.

Od 1. ledna 2013 činí celková spotřební daň z jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret nejméně 43 % vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret propuštěného ke spotřebě nebo nejméně 47 EUR za kilogram.

Od 1. ledna 2015 činí celková spotřební daň z jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret nejméně 46 % vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret propuštěného ke spotřebě nebo nejméně 54 EUR za kilogram.

Od 1. ledna 2018 činí celková spotřební daň z jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret nejméně 48 % vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret propuštěného ke spotřebě nebo nejméně 60 EUR za kilogram.

Od 1. ledna 2020 činí celková spotřební daň z jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret nejméně 50 % vážené průměrné maloobchodní prodejní ceny jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret propuštěného ke spotřebě nebo nejméně 60 EUR za kilogram.

Vážená průměrná maloobchodní prodejní cena se vypočítá tak, že se celková hodnota jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret propuštěného ke spotřebě, na základě maloobchodní prodejní ceny včetně všech daní, vydělí celkovým množstvím jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret propuštěného ke spotřebě. Stanoví se do 1. března každého roku na základě údajů týkajících se veškerého jemně řezaného tabáku k ruční výrobě cigaret propuštěného ke spotřebě v předchozím kalendářním roce.

3. Sazby nebo pevné částky uvedené v odstavcích 1 a 2 platí pro všechny výrobky, které patří do příslušné skupiny tabákových výrobků, aniž by dále byly v jednotlivých skupinách rozlišovány podle jakosti, obchodní úpravy, původu výrobků, použitého materiálu, vlastností zúčastněných podniků nebo podle jiných kritérií.

4. Odchylně od odstavců 1 a 2 může Francie od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2015 i nadále uplatňovat sníženou sazbu spotřební daně na tabákové výrobky jiné než cigarety, propuštěné ke spotřebě v korsických departementech. Tato snížená sazba činí:

a) pro doutníky a doutníčky:

nejméně 10 % maloobchodní prodejní ceny, včetně všech daní;

b) pro jemně řezaný tabák k ruční výrobě cigaret:

i) do 31. prosince 2012 nejméně 27 % maloobchodní prodejní ceny včetně všech daní,

ii) od 1. ledna 2013 nejméně 30 % maloobchodní prodejní ceny včetně všech daní,

iii) od 1. ledna 2015 nejméně 35 % maloobchodní prodejní ceny včetně všech daní;

c) pro ostatní tabák ke kouření:

nejméně 22 % maloobchodní prodejní ceny, včetně všech daní.

KAPITOLA 5

URČENÍ NEJVYŠŠÍ MALOOBCHODNÍ CENY TABÁKOVÝCH VÝROBKŮ, VÝBĚR SPOTŘEBNÍ DANĚ, VÝJIMKY A VRÁCENÍ DANĚ

Článek 15

1. Výrobci, popřípadě jejich zástupci nebo zmocněnci v Unii, a dovozci tabáku z třetích zemí mají právo určit nejvyšší maloobchodní prodejní cenu každého svého výrobku pro každou členskou zemi, ve kterých jsou příslušné výrobky určeny k propuštění ke spotřebě.

Ustanovení prvního pododstavce však nemůže být překážkou použití vnitrostátních předpisů o kontrole cenové hladiny nebo dodržování stanovených cen, jsou-li v souladu s předpisy Unie.

2. Pro zjednodušení vybírání spotřební daně mohou členské státy pro každou skupinu tabákových výrobků určit rozpětí maloobchodních prodejních cen za podmínky, že každé takové rozpětí je dostatečně široké a rozlišené, aby odpovídalo různorodosti výrobků pocházejících z Unie.

Každé rozpětí se vztahuje na všechny výrobky náležející do skupiny tabákových výrobků, jíž se týká, bez ohledu na jakost, vnější úpravu, původ výrobků nebo použitý materiál, vlastnosti podniků nebo jiná kritéria.

Článek 16

1. Nejpozději v konečné etapě harmonizace spotřební daně se harmonizují pravidla pro vybírání spotřební daně. Během předchozí etapy se spotřební daň vybírá v zásadě prostřednictvím daňového značení. Vybírají-li členské státy spotřební daň prostřednictvím daňového značení, jsou povinny zpřístupnit toto značení výrobcům a obchodníkům v ostatních členských státech. Vybírají-li spotřební daň jiným způsobem, dbají členské státy na to, aby žádné administrativní ani technické překážky, které z toho vyplývají, neomezovaly vzájemný obchod mezi členskými státy.

2. Pokud se jedná o podrobná pravidla pro vybírání a placení spotřební daně, podléhají dovozci a výrobci tabákových výrobků v Unii režimu uvedenému v odstavci 1.

Článek 17

Od spotřební daně mohou být osvobozeny tabákové výrobky, popřípadě daň z těchto výrobků vybraná může být vrácena, jedná-li se o:

a) denaturované tabákové výrobky používané pro průmyslové nebo zahradnické účely;

b) tabákové výrobky zničené pod úředním dohledem;

c) tabákové výrobky určené výhradně pro vědecké zkoušky a pro zkoušky týkající se jakosti výrobku;

d) tabákové výrobky, které výrobce znovu zpracovává.

Členské státy určí podmínky a formality, na jejichž splnění váží poskytnutí uvedeného osvobození od daně nebo vrácení daně.

KAPITOLA 6

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 18

1. Komise jednou ročně zveřejní hodnotu eura v národních měnách pro účely výpočtu výše celkové spotřební daně.

Pro směnné kurzy se použijí směnné kurzy platné první pracovní den v říjnu a zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie; uplatní se od 1. ledna následujícího kalendářního roku.

2. Členské státy mohou při ročních úpravách uvedených v odstavci 1 zachovat v platnosti dosavadní částky spotřebních daní, pokud by z přepočtu výše spotřebních daní vyjádřené v euru vyplývalo zvýšení spotřební daně vyjádřené v národní měně o méně než o 5 % nebo 5 EUR, podle toho, co je nižší.

Článek 19

1. Každé čtyři roky předloží Komise Radě zprávu a případně návrh týkající se sazeb a struktury spotřební daně stanovené v této směrnici.

Komise při vypracování zprávy zohlední řádné fungování vnitřního trhu, reálnou hodnotu sazeb spotřební daně a obecné cíle Smlouvy.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 vychází zejména z informací poskytnutých členskými státy.

3. Komise postupem podle článku 43 směrnice Rady 2008/118/ES ⁽¹⁾ stanoví seznam statistických údajů potřebných pro vypracování zprávy, přičemž údaje týkající se jednotlivých fyzických nebo právnických osob jsou vyloučeny. Vedle údajů, jež jsou členskými státy snadno dostupné, bude tento seznam obsahovat pouze údaje, jejichž sběr a shromáždění nejsou spojeny s nepřiměřenou administrativní zátěží pro členské státy.

4. Komise údaje nezveřejní ani jinak nesdělí, pokud by tím došlo k vyzrazení obchodního, průmyslového nebo profesního tajemství.

Článek 20

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 21

Směrnice 92/79/EHS, 92/80/EHS a 95/59/ES ve znění směrnic uvedených v příloze I části A se zrušují, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvede-

ných směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost stanovených v příloze I části B.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 22

Tato směrnice vstupuje v platnost dne 1. ledna 2011.

Článek 23

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Lucemburku dne 21. června 2011.

Za Radu
předseda
FAZEKAS S.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12.

PŘÍLOHA I

ČÁST A

Zrušené směrnice a seznam jejich následných změn

(uvedených v článku 21)

Směrnice Rady 92/79/EHS
(Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 8)

Směrnice Rady 1999/81/ES
(Úř. věst. L 211, 11.8.1999, s. 47)

pouze článek 1

Směrnice Rady 2002/10/ES
(Úř. věst. L 46, 16.2.2002, s. 26)

pouze článek 1

Směrnice Rady 2003/117/ES
(Úř. věst. L 333, 20.12.2003, s. 49)

pouze článek 1

Směrnice Rady 2010/12/EU
(Úř. věst. L 50, 27.2.2010, s. 1)

pouze článek 1

Směrnice Rady 92/80/EHS
(Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 10)

Směrnice Rady 1999/81/ES
(Úř. věst. L 211, 11.8.1999, s. 47)

pouze článek 2

Směrnice Rady 2002/10/ES
(Úř. věst. L 46, 16.2.2002, s. 26)

pouze článek 2

Směrnice Rady 2003/117/ES
(Úř. věst. L 333, 20.12.2003, s. 49)

pouze článek 2

Směrnice Rady 2010/12/EU
(Úř. věst. L 50, 27.2.2010, s. 1)

pouze článek 2

Směrnice Rady 95/59/ES
(Úř. věst. L 291, 6.12.1995, s. 40)

Směrnice Rady 1999/81/ES
(Úř. věst. L 211, 11.8.1999, s. 47)

pouze článek 3

Směrnice Rady 2002/10/ES
(Úř. věst. L 46, 16.2.2002, s. 26)

pouze článek 3

Směrnice Rady 2010/12/EU
(Úř. věst. L 50, 27.2.2010, s. 1)

pouze článek 3

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a použitelnost

(uvedené v článku 21)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Datum použitelnosti
92/79/EHS	31. prosince 1992	—
92/80/EHS	31. prosince 1992	—
95/59/ES	—	—
1999/81/ES	1. ledna 1999	1. ledna 1999
2002/10/ES	1. července 2002 ⁽¹⁾	—
2003/117/ES	ze dne 1. ledna 2004	—
2010/12/EU	ze dne 31. prosince 2010	ze dne 1. ledna 2011

⁽¹⁾ Odchylně od data stanoveného v čl. 4 odst. 1 směrnice 2002/10/ES:

- a) se Spolkové republice Německo povoluje, aby předpisy nezbytné k dosažení souladu s čl. 3 odst. 1 směrnice 2002/10/ES uvedla v účinnost nejpozději 1. ledna 2008;
- b) se Španělskému království a Řecké republice povoluje, aby předpisy nezbytné k dosažení souladu s čl. 1 odst. 1 směrnice 2002/10/ES (pokud jde o čl. 2 odst. 1 druhou větu směrnice 92/79/EHS) uvedly v účinnost nejpozději do 1. ledna 2008.

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Směrnice 92/79/EHS	Směrnice 92/80/EHS	Směrnice 95/59/ES	Tato směrnice
—	—	Čl. 1 odst. 1 a 2	Článek 1
—	—	Čl. 1 odst. 3	—
—	—	Čl. 2 odst. 1 úvodní věta	Čl. 2 odst. 1 úvodní věta
—	—	Čl. 2 odst. 1 písm. a) a b)	Čl. 2 odst. 1 písm. a) a b)
—	—	Čl. 2 odst. 1 písm. c) první odrážka	Čl. 2 odst. 1 písm. c) bod i)
—	—	Čl. 2 odst. 1 písm. c) druhá odrážka	Čl. 2 odst. 1 písm. c) bod ii)
—	—	Čl. 2 odst. 1 závěrečná slova	—
—	—	Čl. 2 odst. 2	—
—	—	Čl. 7 odst. 2	Čl. 2 odst. 2
—	—	Čl. 2 odst. 3	Čl. 2 odst. 3
—	—	Čl. 4 odst. 1 první pododstavec	Čl. 3 odst. 1
—	—	Čl. 4 odst. 1 druhý pododstavec	—
—	—	Čl. 4 odst. 2	Čl. 3 odst. 2
—	—	Čl. 3 odst. 1	Čl. 4 odst. 1
—	—	Čl. 3 odst. 2	Čl. 4 odst. 2
—	—	Čl. 7 odst. 1	Čl. 4 odst. 3
—	—	Čl. 5 úvodní věta	Čl. 5 odst. 1 úvodní věta
—	—	Čl. 5 bod 1	Čl. 5 odst. 1 písm. a)
—	—	Čl. 5 bod 2	Čl. 5 odst. 1 písm. b)
—	—	Čl. 6 první pododstavec	Čl. 5 odst. 2 první pododstavec
—	—	Čl. 6 druhý pododstavec	Čl. 5 odst. 2 druhý pododstavec
—	—	Čl. 9 odst. 1 první pododstavec	Článek 6
—	—	Čl. 8 odst. 1	Čl. 7 odst. 1 první pododstavec
—	—	Čl. 16 odst. 6	Čl. 7 odst. 1 druhý pododstavec
—	—	Čl. 8 odst. 2, 3 a 4	Čl. 7 odst. 2, 3 a 4

Směrnice 92/79/EHS	Směrnice 92/80/EHS	Směrnice 95/59/ES	Tato směrnice
—	—	Čl. 16 odst. 1 až 5	Čl. 8 odst. 1 až 5
—	—	Čl. 16 odst. 7	Čl. 8 odst. 6
Článek 1	—	—	Článek 9
Čl. 2 odst. 1 a 2	—	—	Čl. 10 odst. 1 a 2
Čl. 2 odst. 3	—	—	—
Čl. 2 odst. 4	—	—	Čl. 10 odst. 3
Článek 2a	—	—	Článek 11
Čl. 3 odst. 1	—	—	—
Čl. 3 odst. 2	—	—	Čl. 12 odst. 1
Čl. 3 odst. 3	—	—	—
Čl. 3 odst. 4	—	—	Čl. 12 odst. 2
—	Článek 1	—	Článek 13
—	Článek 2	—	—
—	Čl. 3 odst. 1 první a druhý pododstavec	—	Čl. 14 odst. 1
—	Čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec, úvodní ustanovení	—	Čl. 14 odst. 2 první pododstavec, úvodní ustanovení
—	Čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec, první, druhá a třetí odrážka	—	—
—	Čl. 3 odst. 1 čtvrtý a pátý pododstavec	—	—
—	Čl. 3 odst. 1 šestý pododstavec, úvodní ustanovení	—	—
—	Čl. 3 odst. 1 šestý pododstavec písm. a), b) a c)	—	Čl. 14 odst. 2 první pododstavec, písm. a), b) a c)
—	Čl. 3 odst. 1 sedmý pododstavec	—	—
—	Čl. 3 odst. 1 osmý pododstavec	—	—
—	Čl. 3 odst. 1 devátý pododstavec	—	Čl. 14 odst. 2 druhý pododstavec
—	Čl. 3 odst. 1 desátý pododstavec	—	Čl. 14 odst. 2 třetí pododstavec
—	Čl. 3 odst. 1 jedenáctý pododstavec	—	Čl. 14 odst. 2 čtvrtý pododstavec
—	Čl. 3 odst. 1 dvanáctý pododstavec	—	Čl. 14 odst. 2 pátý pododstavec

Směrnice 92/79/EHS	Směrnice 92/80/EHS	Směrnice 95/59/ES	Tato směrnice
—	Čl. 3 odst. 1 třináctý pododstavec	—	Čl. 14 odst. 2 šestý pododstavec
—	Čl. 3 odst. 1čtrnáctý pododstavec	—	—
—	Čl. 3 odst. 2	—	Čl. 14 odst. 3
—	Čl. 3 odst. 3	—	—
—	Čl. 3 odst. 4	—	Čl. 14 odst. 4
—	—	Čl. 9 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 15 odst. 1 první pododstavec
—	—	Čl. 9 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec
—	—	Čl. 9 odst. 2 první věta	Čl. 15 odst. 2 první pododstavec
—	—	Čl. 9 odst. 2 druhá věta	Čl. 15 odst. 2 druhý pododstavec
—	—	Článek 10	Článek 16
—	—	Článek 11	Článek 17
—	—	Článek 12	—
—	—	Článek 13	—
—	—	Článek 14	—
—	—	Článek 15	—
Čl. 2 odst. 5	Čl. 5 odst. 1	—	Čl. 18 odst. 1
Čl. 2 odst. 6	Čl. 5 odst. 2	—	Čl. 18 odst. 2
Článek 4	Článek 4	—	Článek 19
Čl. 5 odst. 1	Čl. 6 odst. 1	—	—
Čl. 5 odst. 2	Čl. 6 odst. 2	Článek 18	Článek 20
—	—	Čl. 19 odst. 1	Čl. 21 první pododstavec
—	—	Čl. 19 odst. 2	Čl. 21 druhý pododstavec
—	—	Článek 20	Článek 22
Článek 6	Článek 7	Článek 21	Článek 23
—	—	Příloha I	—
—	—	Příloha II	—
—	—	—	Příloha I
—	—	—	Příloha II

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 8. března 2011

o opatření C 18/10 (ex NN 20/10), které Francouzská republika zavedla ve prospěch dodavatelů v leteckém průmyslu (záruka „Aero 2008“)

(oznámeno pod číslem K(2011) 1378)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2011/393/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s těmito články⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Dne 17. října 2008 zahájila Komise šetření z vlastního podnětu ohledně pojištění proti kurzovému riziku, jež poskytla společnost Coface dodavatelům v leteckém průmyslu (dále jen opatření či záruka „Aero 2008“) (CP 294/08).
- (2) Žádosti o informace byly zaslány Francouzské republice dne 4. listopadu 2008, 15. května 2009 a 30. září 2009. Francouzská republika na ně odpověděla dne 8. prosince 2008, 18. června 2009 a 30. října 2009. Ve stejný den byla každá z odpovědí také zaevidována.
- (3) Dne 17. prosince 2009 proběhlo jednání mezi útvary Komise a francouzskými orgány. Po tomto jednání předložila Francouzská republika dne 22. února 2010 doplňující informace.
- (4) Dopisem ze dne 20. července 2010 oznámila Komise Francouzské republice své rozhodnutí zahájit řízení o tomto opatření podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy.

- (5) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k předložení připomínek k dotčenému opatření.

- (6) Komise k této věci neobdržela žádné připomínky zúčastněných stran.

- (7) Dne 20. září 2010 předložila Komisi své připomínky Francouzské republiky.

- (8) Dopisem ze dne 15. listopadu 2010 si Komise vyžádala od Francouzské republiky doplňující informace. Francouzská republika odpověděla dopisem ze dne 15. prosince 2010, jenž byl ve stejný den zaevidován útvary Komise.

- (9) Francouzská republika předložila doplňující informace dopisem ze dne 31. ledna 2011, který byl ve stejný den zaevidován útvary Komise.

II. POPIS OPATŘENÍ

II.1 Právní základ

- (10) Francouzské orgány tvrdily, že právní základ opatření představují články L 432-1, L 432-2, R 442-1 a R442-8-4 zákona o pojišťovnictví.

II.2 Příjemci

- (11) Možnými příjemci opatření jsou dodavatelé v leteckém průmyslu třídy 2 a nižší⁽³⁾.

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

⁽³⁾ Toto opatření se tudíž netýká tříd „Tier 1“ a „super Tier 1“, u nichž se jedná o partnery, kteří s výrobcí letadel sdílejí rizika.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 268, 2.10.2010, s. 4.

- (12) Velikost příjemců není omezena. Způsobitelnými nejsou dodavatelé, v nichž výrobce letadel vlastní podíl vyšší než 25 %.
- (13) Podniky v potížích nemají k dotčenému opatření přístup.
- (14) Opatření mohou využít dodavatelé, kteří působí ve Francii, a to včetně těch, kteří zde mají pobočku nebo sídlo a kteří přitom zásobují výrobce letadel se sídlem mimo Francii. Opatření se ale nevztahuje na dodavatele, kteří nemají pobočku ve Francii a dodávají výrobcům letadel usazeným v jiné zemi.
- (15) Podle informací poskytnutých Francií jsou v současnosti příjemci tohoto opatření společnosti AD Industrie, Aero-fonctions, Axon Cable a Exameca. Jedná se o dodavatele v leteckém průmyslu se sídlem ve Francii, jimž společnost Coface poskytla koncem roku 2008 pojištění proti kurzovému riziku.
- (20) Celkový objem financování je omezen na kurzové riziko u dodávek v hodnotě do 500 milionů EUR. Skutečně pojištěné částky zatím představují jen malou část (přibližně 10 milionů EUR) nejvyšší možné částky. Zainteresané podniky mohou požádat o tuto záruku až do 15. prosince 2012.
- (21) Každý dodavatel pro letecký průmysl, který má zájem o záruku „Aero 2008“, si musí zažádat o pojištění kurzového rizika a prokázat, že se pojištění týká dodávek fakturovaných v dolarech. Poté obdrží od Coface nabídku, ve které je uvedena výše obchodního obrátu v dolarech a „zaručený“ kurz vůči dolaru, přičemž záruční komise stanoví tyto dva parametry při zohlednění původní žádosti podané dodavatelem. Pojištěné částky jsou omezeny na zlomek všech smluv vyjádřených v dolarech, které pojištěnec uzavřel. Nabídka platí nejvýše na dobu 5 let. Dodavatel může nabídku Coface přijmout nebo odmítnout. Výši pojištěného obchodního obrátu nelze po vydání souhlasu s pojištěním společností Coface měnit.

II.3 Hospodářské souvislosti

- (16) Podle Francie vyžadují výrobci letadel od svých dodavatelů v rostoucí míře, aby předkládali nabídky v amerických dolarech (dále jen „dolar“ či „USD“). V případě slabého dolaru způsobují středně- či dlouhodobé dodavatelské smlouvy problémy jak francouzským, tak i jiným dodavatelům, jejichž hlavní náklady vznikají v eurozóně.
- (17) Podle vysvětlení Francie mají některé společnosti v leteckém průmyslu potíže získat pojištění proti kurzovému riziku EUR/USD, jež by odpovídalo jejich potřebám. Ačkoli jsou produkty pojištění proti kurzovému riziku na finančních trzích běžné, konkrétní podmínky nabízených pojištění vždy neodpovídají zvláštěm potřebám některých podniků. Podle francouzských orgánů tak zejména banky nejčastěji nabízejí pojištění proti kolísání kurzu EUR/USD maximálně na dobu dvou let.
- (22) Je-li dolar slabší než zaručený kurz, vyplatí Coface pojištěným podnikům vyrovnání ve výši 100 % utržené kurzové ztráty. V případě silného dolaru podniky vyplatí Coface určitou účast na zisku. Pojištěnec si může zvolit mezi 25 % a 50 % navýšení kurzu dolaru zjištěného během aktualizace kurzu. Příspěvek, jenž bude muset podnik zaplatit Coface, se potom vypočte na základě tohoto revidovaného kurzu. U účasti na zisku existují dvě možnosti:
- Možnost 1: revidovaný kurz se rovná původnímu zaručenému kurzu při odečtení rozdílu mezi původně zaručeným kurzem a směnným kurzem aktuálním v den odečtení (denní referenční směnný kurz („fixing“) Evropské centrální banky) ve výši podílu pojištěné účasti na zisku.
 - Možnost 2: stejný způsob jako u možnosti 1, ale účast na zisku (tzn. rozdíl mezi původním zaručeným kurzem a směnným kurzem v den zaúčtování) je omezena na 15 centů.

II.4 Popis opatření

- (18) Záruka „Aero 2008“ spočívá v pojišťovacím mechanismu proti riziku kolísání kurzu mezi dolarem a eurem. Dodavatelé v leteckém průmyslu, kteří uzavřeli dodavatelské smlouvy v dolarech, získávají v případě silného dolaru, ale ztrácejí, je-li dolar slabý. Uvedená záruka jim umožňuje pojistit se proti ztrátám pro případ slabého dolaru a na silném dolaru do určité míry vydělavat.
- (19) Dotčené opatření spravuje společnost Coface. Coface je jednou z hlavních francouzských společností v oblasti pojištění vývozních úvěrů. Od roku 2002 patří do skupiny Natixis. Natixis je dceřinou společností skupiny BPCE, jež vznikla v roce 2009 spojením banky Banque Populaire a spořitelny Caisse d'Épargne.
- (23) Částka, kterou zaplatí dodavatelé, kteří jsou příjemci pojištění proti kurzovému riziku, bude v případě silného dolaru nižší než částka, již dostanou při srovnatelném oslabení dolaru. Vyplácení účasti na zisku umožňuje dodavatelům využít do určité míry silného dolaru. Postoupení části zisku obdrženého při silném dolaru umožňuje na oplátku snížení nutného pojistného na krytí rizika pro případ slabého dolaru.

- (24) Pojistné, jež musí dodavatelé zaplatit, aby mohli využít záruky Aero 2008, je stanoveno a fakturováno v okamžiku upsání pojištění. Pojištěnci se mohou rozhodnout pro okamžité splacení pojistného nebo ho uhradit ve splátkách. Dodavatelé, kteří se rozhodnou pro tuto možnost, musí zaplatit 25 % hodnoty pojistného v okamžiku uzavření smlouvy a zbytek za každý pojištěný rok k 31. lednu daného roku. V tomto případě je kvůli zajištění úvěrového rizika při splácení pojistného účtován úrok rovnající se 12měsíční sazbě EURIBOR navýšené o 60 bazických bodů (*). Ze čtyř podniků, které uzavřely toto pojištění, dva zvolily úhradu ve splátkách: AD Industrie a Exameca.
- (25) Dodavatelé musí jako doklad předložit daňové doklady potvrzující částky placené v USD.
- (26) Podle francouzských orgánů jsou všechny transakce uskutečňované společností Coface v rámci záruky Aero 2008 prováděny na účet francouzského státu. Coface používá pro tyto transakce zvláštní bankovní účet francouzského státu. Francouzský stát je sice majitelem tohoto účtu, ale Coface k němu má přístup, aby mohla provádět finanční transakce, jako je nákup opcí. Pojistné hrazené příjemci se převádí přímo na tento účet. To znamená, že Coface jako společnost nenese žádné riziko, protože opatření spravuje pro francouzský stát. Ten tedy nese v tomto konkrétním případě finanční riziko.
- (27) Výpočet pojistného požadovaného Coface probíhá pro každý případ zvlášť. Podle Francie odráží pojistné tržní cenu příslušných nástrojů na krytí kurzového rizika. Finanční nástroje kupuje společnost Coface jménem a na účet francouzského státu. V okamžiku nabídky záruky dodavatelé tyto nástroje pokrývají veškeré její kurzové riziko po celou dobu trvání záruky.
- (28) V případě silného dolaru musí dodavatel uhradit Coface částku spojenou s rozdílem mezi zaručeným kurzem a referenčním směnným kurzem platným v den splatnosti. Pokud se pojištěnec ocitne v platební neschopnosti, bude muset Coface na účet státu splnit svůj smluvní závazek a pokrýt záruku. Třetí strana, jež si koupila příslib platby v případě silného dolaru, obdrží tuto platbu z bankovního účtu francouzského státu, který však od dodavatele v platební neschopnosti pravděpodobně nedostane žádnou nebo úplnou náhradu.
- (29) Francouzskému státu hrozí také ztráty v případě, kdy dodavatelé hradí část platby pojistného ve splátkách, pokud dlužný zůstatek za pojistné není uhrazen během pojistného roku.
- (30) Opatření začalo platit na podzim roku 2008. O formální nabídku Coface požádalo jedenáct podniků a čtyři z nich ji přijaly, zatímco dva poté snížily částku, o kterou původně žádaly. Všechny tyto nabídky byly přijaty v listopadu a prosinci roku 2008. Podle informací poskytnutých francouzskými orgány nebyla v letech 2009 a 2010 přijata žádná nabídka.
- (31) Dvě ze čtyř záruk platí až do konce roku 2013 (tj. pět let), platnost jedné skončila v roce 2010 (tj. po dvou letech) a jedna vypršela v roce 2009 (tj. po jednom roce). Záruky platné až do roku 2013 se týkají objemů dodávek za rok. Celkový objem potenciálně dotčených dodávek se blíží 19 milionům USD. Jelikož se ale někteří dodavatelé rozhodli pojistit jen část svých dodávek, záruky se týkají přibližně 12 milionů USD. Tři ze čtyř dodavatelů obdrželi pojištění na dodávky, jež jsou vždy nižší než 2,8 milionu USD. Společnost Axon Cable si zachovává „účast na zisku“ v případě silného dolaru ve výši 25 %, zatímco ostatní dodavatelé mají „účast na zisku“ 50 %.
- (32) Následující tabulku předložila Francie během jednání, jež se konalo v prosinci roku 2009. Tabulka uvádí přehled dotčených dodavatelů, záruk poskytnutých na každý rok a zaručený roční směnný kurz. Celkovou částku nabídnutou Coface nepřijaly společnosti AD Industrie a Axon Cable.

	AD Industrie	Aerofonctions	Axon Cable	Exameca
2009	—	0,264 mil. USD/ [...] (*)	0,256 mil. USD/ [...]	—
2010	2 mil. USD/[...]	—	0,384 mil. USD/ [...]	2,712 mil. USD/[...]
2011	2 mil. USD/[...]	—	0,205 mil. USD/ [...]	—
2012	2 mil. USD/[...]	—	0,511 mil. USD/ [...]	—
2013	2 mil. USD/[...]	—	0,511 mil. USD/ [...]	—
CELKEM	8 mil. USD	0,264 mil. USD	1,866 mil. USD	2,712 mil. USD

(*) Tuto informaci poskytla Francie ve svých připomínkách ze dne 20. září 2010.

	AD Industrie	Aerofonctions	Axon Cable	Exameca
Max. částka nabídnutá Coface	12,7 mil. USD	0,264 mil. USD	3,74 mil. USD	2,712 mil. USD
Pojistné	2,54 %	2,48 %	1,35 %	2,55 %
Účast na zisku	50 %	50 %	25 %	50 %

(*) Obchodní tajemství.

II.5 Shrnutí pochybností, jež vedly k zahájení formálního vyšetřovacího řízení

- (33) Rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU bylo odůvodněno určitými pochybnostmi ohledně nepřítomnosti státní podpory a případné slučitelnosti přezkoumávané podpory s pravidly státní podpory.
- (34) Zprvce měla Komise pochybnosti o tom, zda pojistné hrazené příjemci odpovídá tržním cenám. Přesněji řečeno se Komise domnívala, že francouzské orgány neprokázaly, že placené pojistné pokrývá následující prvky: správní náklady Coface spojené se správou pojištění, riziko platební neschopnosti dodavatele, úvěrové riziko v případě hrazení pojistného ve splátkách a ziskové rozpětí. Nešlo proto vyloučit, že se nejedná o selektivní hospodářské zvýhodnění dodavatelů, kteří získali záruku. Vzhledem k tomu, že opatření „Aero 2008“ se dalo považovat za přičitatelné Francii, nebylo možné vyloučit, že by mohlo představovat státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- (35) Zadruhé Komise pochybovala, že došlo k narušení trhu, pokud jde o pojišťovací nástroje proti kurzovému riziku, poskytované malým a středním podnikům a velkým společnostem v souvislosti s krátko- a dlouhodobými dopady kolísání kurzu mezi eurem a dolarem.
- (36) Zatřetí Komise pochybovala, že opatření má motivační účinek, protože dodavatelé mohli získat pojištění proti kurzovému riziku, i pokud si žádost podali až po podpisu dodavatelské smlouvy.
- (37) Začtvrté vyjádřila Komise pochybnosti o přiměřenosti opatření, jelikož není omezeno na podniky, které prokázají potíže se získáním pojištění proti kurzovému riziku od své banky.
- (38) Zapáté Komise pochybovala, zda případný kladný účinek této podpory může převážit nad zápornými účinky tak, aby nedošlo ke změnám obchodních podmínek v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

III. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (39) Komise neobdržela žádné připomínky zúčastněných stran.

IV. KOMENTÁŘE FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY

- (40) Francie se domnívá, že pojistné účtované v rámci záruky Aero 2008 odpovídá tržní hodnotě poskytnutého pojištění proti kurzovému riziku, a dotčené opatření tak nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- (41) Francouzské orgány předložily Komisi podrobný popis metodiky, na jejímž základě jsou určovány výše pojistného účtovaného v rámci záruky Aero 2008.
- (42) Francie poskytla informace, které umožňují zjistit přesnou tržní hodnotu finančních produktů, jež jsou nutné pro zavedení pojištění. Toto pojištění se skládá z finančních nástrojů, jejichž kombinací vzniká jeho platební profil: forwardové nákupy EUR a USD, nákupy a prodej opcí na EUR a USD.
- (43) Tržní hodnota těchto finančních nástrojů se vypočítává na základě údajů softwaru Bloomberg, jednoho z předních světových nástrojů v oblasti finančních informací. Francie dodala výpisy ze softwaru Bloomberg pro všechny finanční nástroje, jež tvoří pojištění poskytnuté čtyřem dodavatelům, kteří získali záruku „Aero 2008“.
- (44) Takto stanovené tržní hodnoty zahrnují ziskové rozpětí ve prospěch finančních institucí, u kterých Coface tyto nástroje kupuje. Podle informací poskytnutých Francií produkty pojištění proti kurzovému riziku nabízené bankami obvykle nezahrnují úhradu pojistného, protože bankovní sektor si bere svou odměnu ze zaručených kurzů a cen opcí. Dotčená rozpětí jsou zahrnuta do tvorby cen finančních produktů tvořících pojištění nabízené dodavatelům, a jsou proto kryta pojistným, které si Coface účtuje. Coface při stanovení kurzu navíc vždy vybírá zaručený forwardový kurz, jenž je vyšší než nejvyšší tržní forwardový kurz daného roku.

- (45) K pokrytí dodatečných správních nákladů, které Coface vznikají v souvislosti se správou opatření, je do částky pojistného zahrnuto rozpětí ve výši 40 bazických bodů. Toto rozpětí představuje 17 % až 32 % ⁽⁵⁾ celkové hodnoty pojistného účtovaného čtyřem podnikům, které získaly záruku „Aero 2008“.
- (46) Francouzské orgány poskytly rovněž podrobné vysvětlení zohlednění rizika platební neschopnosti dodavatele v rámci výpočtu účtovaného pojistného. Jak je popsáno v 28. bodě odůvodnění, platební neschopnost dodavatele může v případě silného dolaru znamenat ztrátu pro francouzský stát.
- (47) Coface stanovuje riziko platební neschopnosti dodavatele na základě ratingového systému francouzských podniků Score @rating, který začala používat v roce 2002 a jenž vychází z její dvacetileté zkušenosti v oblasti hodnocení podniků. Díky systému Score @rating získala společnost Coface pro výkon své ratingové činnosti ve Francii od bankovní komise (Commission bancaire) status „External Credit Assessment Institution“ (ECAI). Toto osvědčení bylo vystaveno v souladu s předpisy dohody Basilej II. Následující tabulka uvádí srovnání mezi různými uznávanými ratingovými systémy ⁽⁶⁾:

ECAI		Coface	Banque de France	Fitch	Moddy's	S & P	Riziková váha
Basilejské mapování	1	10 až 9	3++ až 3+	AAA až AA-	Aaa až Aa3	AAA až AA-	20 %
	2	8	3	A+ až A-	A1 až A3	A+ až A-	50 %
—	3	7 až 6	4+	BBB+ až BBB-	Baa1 až Baa3	BBB+ až BBB-	100 %
Hodnocení dlouhodobého rizika	4	5 až 4	4 až 5+	BB+ až BB-	Ba1 až Ba3	BB+ až BB-	100 %
	5	3	5 až 6	B+ až B-	B1 až B3	B+ až B-	150 %
	6	2 až 1	8 až 9	CCC+ a méně	Caa1 a méně	CCC+ a méně	150 %

- (48) Systém Score @rating uděluje rizikovou známku, jež odpovídá rozdělení pravděpodobnosti platební neschopnosti na jednotlivá pásma. Analyzovaným rizikem je zákonný úpadek podniku nebo jeho platební neschopnost stejné závažnosti. Každé známce na stupnici od 1 do 10 odpovídá průměrná míra jednorozční platební neschopnosti. Níže uvedená tabulka uvádí míry jednorozční platební neschopnosti, jež odpovídají jednotlivým známkám systému Score @rating ⁽⁷⁾:

	Velmi vysoké riziko			Středně vysoké riziko		Slabé riziko				
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Score @rating										
Míra jednorozční platební neschopnosti	25 %	10 %	4 %	2 %	1,3 %	0,7 %	0,4 %	0,15 %	0,05 %	0 %

- (49) Aby Coface mohla čelit riziku platební neschopnosti pojištěnce v případě silného dolaru, musí se pomocí finančních nástrojů ⁽⁸⁾ pojišťit až do výše pravděpodobnosti platební neschopnosti. Pomocí softwaru Bloomberg je možno vypočítat cenu nástrojů nutných k pokrytí úvěrového rizika ke dni kótování určitého pojištění. Výše pojistného se tudíž upravuje podle rizika platební neschopnosti stanoveného na základě systému Score @rating a ceny nástrojů nutných ke krytí tohoto rizika.

⁽⁵⁾ Toto kolísání vysvětluje skutečnost, že rozpětí pro správní náklady je pevně stanoveno, zatímco ostatní prvky, jež tvoří cenu pojistného, jsou proměnlivé v závislosti na vlastním riziku podniku a ceně nutných pojišťovacích nástrojů.

⁽⁶⁾ Zdroj: internetové stránky společnosti Coface: http://www.coface.fr/CofacePortal/ShowBinary/BEA%20Repository/FR_fr_FR/pages/home/wwd/i/_docs/Score@rating.pdf.

⁽⁷⁾ Tamtéž.

⁽⁸⁾ Jedná se o nákup prodejních opcí EUR/USD („put“) v realizační ceně rovnající se zaručenému forwardovému kurzu pro (1 % účast na zisku) x částka pojištěných dolarů a v případě omezení horní hranice účasti na zisku o nákup prodejních opcí EUR/USD v realizační ceně rovnající se zaručenému forwardovému kurzu minus 15 centů za účast na zisku x částka pojištěných dolarů.

- (50) Základ pro stanovení pojistného používaného v rámci záruky „Aero 2008“ tvoří prvky popsané ve 40. až 49. bodě odůvodnění. Francouzské orgány předložily podrobné složení pojistného účtovaného čtyřem dodavatelům, kteří záruku získali. Je uvedeno v následující tabulce:

	Axon Cable	Exameca	Ad Industrie	Aerofonction
Datum kótování	5.12.2008	11.12.2008	14.11.2008	21.10.2008
Známka Coface při kótování	(...)	(...)	(...)	(...)
Začáteční rok	2009	2010	2010	2009
Konečný rok	2013	2010	2013	2009
Účast na zisku	25 %	50 %	50 %	50 %
Účast na zisku omezena na 15 centů?	ano	ano	Ano	Ne
Platební lhůta	3 měsíce	2 měsíce	3 měsíce	3 měsíce
Celková částka v USD	1 865 000	2 712 000	8 000 000	264 000
Tržní cena pojištění	(...)	(...)	(...)	(...)
Úvěrové riziko	(...)	(...)	(...)	(...)
Rozpětí pro správní náklady	0,40 %	0,40 %	0,40 %	0,40 %
CELKEM	1,26 %	2,43 %	2,43 %	2,29 %
Pojistné Coface	1,35 %	2,55 %	2,54 %	2,48 %
Odchylna kvůli realizačnímu riziku ⁽¹⁾	0,09 %	0,12 %	0,11 %	0,19 %

(¹) Jedná se o pojistné, jež kryje kolísání trhu mezi okamžikem uzavření smlouvy a tržními podmínkami ke dni kótování. Toto pojistné se pohybuje mezi 9 a 19 bazickými body v závislosti na tržních podmínkách v den kótování.

- (51) Podle francouzských orgánů je kvůli takto stanovené struktuře pojistného toto pojištění méně atraktivní než produkty nabízené bankovním sektorem. Podmínky nabízené v rámci záruky „Aero 2008“ tak nejsou výhodnější než tržní podmínky a pojistné tak zahrnuje tržní hodnotu finančních produktů nutných pro zavedení pojištění, a to včetně ziskového rozpětí, správních nákladů společnosti Coface a hodnoty rizika platební neschopnosti dodavatelů. Francie proto tvrdí, že opatření neobsahuje selektivní hospodářskou výhodu, a nepředstavuje tak státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

- (52) Francie také uvedla, že z jedenácti podniků, které dostaly nabídku Coface, se jich sedm rozhodlo ji odmítnout. Podle informací poskytnutých francouzskými orgány dva z dotčených podniků prohlásily, že bankovní

podmínky jsou výhodnější (zejména se nemusí platit žádné pojistné), a dva další tvrdily, že podmínky nabízené Coface nejsou zajímavé (především neatraktivní zaručený kurz). Jeden podnik uvedl, že platební podmínky nejsou v souladu s navrhovanou zárukou, další, že se mu nakonec podařilo uzavřít smlouvu v EUR, a třetí, že do konce platnosti příslibu záruky nebyla dosud ukončena jednání s kupcem.

V. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

- (53) Určité opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, pokud splňuje čtyři podmínky: je poskytováno státem nebo ze státních prostředků, selektivně zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví hospodářské činnosti, narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.

- (54) Jak je upřesněno v 34. bodě odůvodnění, rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení se v první řadě zakládalo na pochybnostech, zda pojistné zaplacené příjemci odpovídá tržní ceně. Přesněji řečeno se Komise domnívala, že francouzské orgány neprokázaly, že placené pojistné pokrývá následující prvky: správní náklady Coface spojené se správou pojištění, riziko platební neschopnosti dodavatele, úvěrové riziko v případě hrazení pojistného ve splátkách a ziskové rozpětí. Nebylo proto možno vyloučit, že se nejedná o selektivní hospodářské zvýhodnění dodavatelů, kteří záruku získali.
- (55) Po zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU provedly útvary Komise analýzu informací poskytnutých francouzskými orgány, aby zjistily, zda je opatření v souladu se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství, tzn. zda podmínky nabízené společností Coface jsou ve shodě s tržními podmínkami nabízenými soukromými hospodářskými subjekty.
- (56) Komise předně konstatuje, že se francouzské orgány zavázaly k tomu, že Coface stanoví pro všechny podniky, jež si o záruku zažádají, výši použitelného pojistného na základě metodologie podrobně popsané v oddílu IV⁽⁹⁾.
- (57) Komise zjišťuje, že produkty srovnatelné s produkty nabízenými Coface jsou rovněž dostupné na trhu.
- (58) Komise poté ověřila, zda tržní cena účtovaná společností Coface za záruku je v souladu s tržními cenami uplatňovanými soukromými hospodářskými subjekty.
- (59) Komise se domnívá, že ceny finančních nástrojů nutných pro zavedení záruky jsou skutečně tržními cenami, jak to potvrzuje výpis ze softwaru Bloomberg poskytnutý Francií, a že se věrně odrážejí v pojistném účtovaném společností Coface.
- (60) Tržní cena těchto finančních produktů k tomu zahrnuje ziskové rozpětí ve prospěch finančních institucí, u nichž Coface dotčené nástroje zakoupila.
- (61) Francouzské orgány rovněž prokázaly, že k pokrytí správních nákladů Coface je účtováno dodatečné rozpětí ve výši 40 bazických bodů. Jak je popsáno v 45. bodě odůvodnění, představuje toto rozpětí podstatnou část hodnoty účtovaného pojistného. Komise se proto domnívá, že účtované pojistné skutečně zahrnuje ziskové rozpětí a rozpětí umožňující pokrýt správní náklady Coface, což umožňuje vyvrátit pochybnosti vyjádřené při zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Komise zaznamenává, že soukromé banky podobné dodatečné rozpětí neuplatňují a spokojují se s rozpětím zahrnutým do ceny vyplývající z databáze Bloomberg. Toto rozpětí proto může být považováno za rozpětí v souladu s tržní cenou. Komise se domnívá, že Francie také úspěšně prokázala, že riziko platební neschopnosti dodavatele⁽¹⁰⁾ bylo řádně zohledněno při stanovení výše účtovaného pojistného. Aby se společnost Coface pojistila pro případ platební neschopnosti pojištěnce, musí se totiž krýt až do výše pravděpodobnosti této platební neschopnosti, a to pomocí:
- nákupu prodejních opcí EUR/USD v realizační ceně rovnající se zaručenému forwardovému kurzu pro (1 % účast na zisku) x částka pojištěných dolarů,
 - nákupu prodejních opcí EUR/USD v realizační ceně rovnající se zaručenému forwardovému kurzu minus 15 centů účasti na zisku x částka pojištěných dolarů v případě omezení horní hranice účasti na zisku.
- (62) Hodnota úvěrového rizika za daný pojištěný rok se tedy rovná výnosu z ceny opcí vynásobenému pravděpodobností platební neschopnosti v dotčeném roce. Tuto pravděpodobnost platební neschopnosti stanoví mezinárodně uznávaný ratingový systém popsáný ve 47. a 48. bodě odůvodnění, jenž používá společnost Coface a její zákazníci při obchodních transakcích. Komise se domnívá, že používání vlastního ratingu společností Coface místo externích ratingů je odůvodněno dosahováním vyšší efektivity.
- (63) Na základě dodatečných informací poskytnutých francouzskými orgány a jejich závazku uvedeného v 56. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí dochází Komise k závěru, že cena požadovaná společností Coface za záruku „Aero 2008“ je v souladu s tržními podmínkami nabízenými soukromými hospodářskými subjekty.
- (64) Fungování záruky „Aero 2008“ tak lze považovat za odpovídající zásadě investora v tržním hospodářství. Dodavatelům, kteří získali tuto záruku, se proto nedostalo žádného hospodářského zvýhodnění.
- (65) Není proto nutno analyzovat další pochybnosti, které byly důvodem pro zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Jelikož je existence selektivní hospodářské výhody nutnou podmínkou pro prokázání státní podpory, lze uzavřít, že záruka „Aero 2008“ opatření státní podpory nepředstavuje.

⁽⁹⁾ Dopis francouzských orgánů ze dne 20. září 2010.

⁽¹⁰⁾ V případě, kdy Coface musí vyplácet odškodnění (tzn. při slabém dolaru), neposkytuje podniku v platební neschopnosti žádné vyrovnání, zatímco když z pojištění vyplývá úhrada ze strany podniku, vzniká při jeho platební neschopnosti odpovídající ztráta státu.

(66) Pokud ale jde o podmínky uplatňované společností Coface při úhradě pojistného ve splátkách, Komise se domnívá, že použitou úrokovou mírou, tzn. 12měsíční sazbu EURIBOR navýšenou o 60 bazických bodů, nelze považovat za odpovídající tržním postupům. Zejména u pojistného ve výši 60 bazických bodů se jedná o pevnou částku, která se nemění v závislosti na riziku platební neschopnosti dodavatele nebo míře zajištění. Vzhledem k tomu, že Francie neuvedla zvláštní odůvodnění, uplatňuje Komise pro stanovení referenční sazby metodu výpočtu referenčních a diskontních sazeb stanovenou ve sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb ⁽¹¹⁾ (dále jen „sdělení o referenčních sazbách“). Dopisem ze dne 31. ledna 2011 se francouzské orgány zavázaly, že rozdíl mezi pojistným vyplývajícím z uplatnění úrokové míry Coface a pojistným stanoveným na základě referenčních sazeb uvedených ve sdělení o referenčních sazbách zůstane vždy pod hranicí *de minimis* a že budou dodržena všechna ustanovení nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* ⁽¹²⁾.

(67) Na základě tohoto závazku tak Komise může dospět k závěru, že úroky účtované v případě platby ve splátkách nesplňují všechna kritéria čl. 107 odst. 1 SFEU, a nepředstavují tak opatření státní podpory.

VI. ZÁVĚR

(68) Komise vzhledem k předchozímu soudí, že záruka „Aero 2008“ nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Opatření, které zavedla Francouzská republika ve prospěch dodavatelů v leteckém průmyslu (záruka „Aero 2008“), nepředstavuje podporu, na niž by se vztahoval čl. 107 odst. 1 SFEU.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 8. března 2011.

Za Komisi

Joaquín ALMUNIA
místopředseda

⁽¹¹⁾ Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽¹²⁾ Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 1. července 2011,****kterým se mění rozhodnutí 2009/821/ES, pokud jde o seznam stanovišť hraniční kontroly a veterinárních jednotek v TRACES**

(oznámeno pod číslem K(2011) 4594)

(Text s významem pro EHP)

(2011/394/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 20 odst. 1 a 3 uvedené směrnice,

s ohledem na směrnici Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS ⁽²⁾, a zejména na čl. 6 odst. 4 druhý pododstavec druhou větou uvedené směrnice,

s ohledem na směrnici Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství ⁽³⁾, a zejména na čl. 6 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Komise 2009/821/ES ze dne 28. září 2009, kterým se stanoví seznam schválených stanovišť hraniční kontroly, některá prováděcí pravidla týkající se inspekci prováděných veterinárními odborníky Komise a veterinární jednotky v TRACES ⁽⁴⁾, stanoví seznam stanovišť hraniční kontroly schválených v souladu se směrnici 91/496/EHS a 97/78/ES. Tento seznam je stanoven v příloze I uvedeného rozhodnutí.
- (2) Německo oznámilo, že stanoviště hraniční kontroly v přístavu Rostock bylo dne 31. března 2011 uzavřeno. V seznamu uvedeném v příloze I rozhodnutí 2009/821/ES by proto položka pro toto stanoviště hraniční kontroly měla být zrušena.
- (3) Na základě sdělení Španělska by se již nemělo uplatňovat stávající pozastavení schválení stanoviště hraniční

kontroly na letišti Almería. Položka pro uvedené stanoviště hraniční kontroly by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna. Španělsko dále oznámilo, že v seznamu stanoveném v příloze I rozhodnutí 2009/821/ES by v rámci položek týkajících se stanoviště hraniční kontroly v přístavu Vigo mělo být zrušeno kontrolní středisko „Pantalán 3“ a název kontrolního střediska „Vieirasa“ by měl být změněn na „Puerto Vieira“.

- (4) Na základě sdělení Francie by položky týkající se stanoviště hraniční kontroly v přístavu Brest uvedené na seznamu v příloze I rozhodnutí 2009/821/ES měly být doplněny o určité kategorie produktů živočišného původu, které mohou být v současnosti na tomto stanovišti hraniční kontroly kontrolovány.
- (5) Na základě sdělení Itálie by měla být zrušena stanoviště hraniční kontroly v přístavu a na letišti Reggio Calabria, v přístavu Olbia a na letištích Rimini a Palermo. Itálie dále oznámila, že na stanovišti hraniční kontroly na letišti Bologna-Borgo Panigale je povolen pouze omezený počet druhů živých zvířat. Seznam stanovišť hraniční kontroly v Itálii by proto měl být odpovídajícím způsobem změněn.
- (6) Na základě sdělení Maďarska by měl být název stanoviště hraniční kontroly na letišti v Budapešti změněn na „Budapest-Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér“.
- (7) Nizozemsko oznámilo, že v kontrolním středisku „MHS Live“ na stanovišti hraniční kontroly na letišti v Maastrichtu jsou povolena pouze zvířata chovaná v zoologických zahradách. Položka pro uvedené stanoviště hraniční kontroly by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (8) Na základě sdělení Rakouska by stanoviště hraniční kontroly na letišti v Linci mělo být schváleno pro všechny kopytníky.
- (9) Na základě sdělení Portugalska by v seznamu položek týkajících se tohoto členského státu stanoveném v příloze I rozhodnutí 2009/821/ES měly být zrušeny položky pro stanoviště hraniční kontroly v přístavech Peniche a Setúbal.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽²⁾ Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56.⁽³⁾ Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 296, 12.11.2009, s. 1.

- (10) Příloha II rozhodnutí 2009/821/ES stanoví seznam ústředních jednotek, regionálních jednotek a místních jednotek v integrovaném počítačovém veterinárním systému (TRACES).
- (11) Na základě sdělení Německa, Irska, Francie a Rakouska by v seznamu ústředních jednotek, regionálních jednotek a místních jednotek v TRACES stanoveném v příloze II rozhodnutí 2009/821/ES v částech týkajících se uvedených členských států měly být provedeny určité změny.
- (12) Rozhodnutí 2009/821/ES by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (13) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Přílohy I a II rozhodnutí 2009/821/ES se mění v souladu s přílohou tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 1. července 2011.

Za Komisi
John DALLI
člen Komise

PŘÍLOHA

Přílohy I a II rozhodnutí 2009/821/ES se mění takto:

1) Příloha I se mění takto:

a) V části týkající se Německa se zrušuje položka pro přístav Rostock.

b) Část týkající se Španělska se mění takto:

i) položka pro letiště Almería se nahrazuje tímto:

„Almería	ES LEI 4	A		HC(2), NHC(2)	O“
----------	----------	---	--	---------------	----

ii) položka pro přístav Vigo se nahrazuje tímto:

„Vigo	ES VGO 1	P	T.C. Guixar	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Frioya	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frigalsa	HC-T(FR)(2)(3)	
			Pescanova	HC-T(FR)(2)(3)	
			Puerto Vieira	HC-T(FR)(3)	
			Fandicosta	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frig. Morrazo	HC-T(FR)(3)“	

c) V části týkající se Francie se položka pro přístav v Brestu nahrazuje tímto:

„Brest	FR BES 1	P		HC(1)(2), NHC“	
--------	----------	---	--	----------------	--

d) Část týkající se Itálie se mění takto:

i) zrušují se tyto položky:

„Olbia	IT OLB 1	P		HC-T(FR)(3)“	
„Palermo (*)	IT PMO 4	A		HC-T(*)“	
„Reggio Calabria (*)	IT REG 1	P		HC(*), NHC(*)“	
„Reggio Calabria (*)	IT REG 4	A		HC(*), NHC(*)“	
„Rimini	IT RMI 4	A		HC(2)(*), NHC(2)(*))“	

ii) položka pro letiště Bologna-Borgo Panigale se nahrazuje tímto:

„Bologna-Borgo Panigale	IT BLQ 4	A		HC(2), NHC(2)	O(14)“
-------------------------	----------	---	--	---------------	--------

e) V části týkající se Maďarska se položka pro letiště v Budapešti nahrazuje tímto:

„Budapest-Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér	HU BUD 4	A		HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	O“
---	----------	---	--	--------------------------------------	----

f) V části týkající se Nizozemska se položka pro letiště v Maastrichtu nahrazuje tímto:

„Maastricht	NL MST 4	A	MHS Products	HC(2), NHC(2)	U, E, O(14)“
			MHS Live		

g) V části týkající se Rakouska se položka pro letiště v Linci nahrazuje tímto:

„Linz	AT LNZ 4	A		HC(2), NHC(2)	U, E, O“
-------	----------	---	--	---------------	----------

h) V části týkající se Portugalska se zrušují položky pro přístavy Peniche a Setúbal.

2) Příloha II se mění takto:

a) Část týkající se Německa se mění takto:

i) položka pro místní jednotku „DE47103 WOLFENBÜTTEL, LANDKREIS U. STADT SALZGITTER“ se nahrazuje tímto:

„DE47103 WOLFENBÜTTEL, LANDKREIS“

ii) položka pro místní jednotku „DE16203 GOSLAR, LANDKREIS“ se nahrazuje tímto:

„DE16203 GOSLAR, LANDKREIS U. SALZGITTER, STADT“

b) Část týkající se Irska se mění takto:

i) zrušují se tyto položky pro místní jednotky:

„IE01100 LAOIS

IE01800 MONAGHAN

IE02400 WESTMEATH“

ii) položka pro místní jednotku „IE00900 KILDARE“ se nahrazuje tímto:

„IE00900 KILDARE/DUBLIN/LAOIS/WEST WICKLOW“

iii) položka pro místní jednotku „IE00200 CAVAN“ se nahrazuje tímto:

„IE00200 CAVAN/MONAGHAN“

iv) položka pro místní jednotku „IE01900 OFFALY“ se nahrazuje tímto:

„IE01900 OFFALY/WESTMEATH“

c) V části týkající se Francie se zrušuje tato položka pro místní jednotku:

„FR16400 PYRÉNÉES-ATLANTIQUES (BAYONNE)“

d) Část týkající se Rakouska se mění takto:

i) k položkám pro regionální jednotku „AT00100 BURGENLAND“ se doplňují tyto položky pro místní jednotky:

„AT00109 MAG. D. FREISTADT EISENSTADT

AT00110 STADTGEMEINDE RUST“

ii) položka pro místní jednotku „AT00413 VOEÖCKLABRUCK“ se nahrazuje tímto:

„AT00413 VOECKLABRUCK“

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 1. července 2011,****kterým se zrušuje rozhodnutí 2006/241/ES o některých ochranných opatřeních týkajících se některých produktů živočišného původu z Madagaskaru s výjimkou produktů rybolovu**

(oznámeno pod číslem K(2011) 4642)

(Text s významem pro EHP)

(2011/395/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství⁽¹⁾, a zejména na čl. 22 odst. 6 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozhodnutí Komise 2006/241/ES ze dne 24. března 2006 o některých ochranných opatřeních týkajících se některých produktů živočišného původu z Madagaskaru s výjimkou produktů rybolovu⁽²⁾ stanoví, že členské státy zakáží dovoz produktů živočišného původu z Madagaskaru s výjimkou produktů rybolovu.

(2) Dovoz produktů živočišného původu upravují některé právní předpisy Unie, například směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě⁽³⁾, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu)⁽⁴⁾.

(3) Stávající právní předpisy Unie týkající se dovozu produktů živočišného původu zajišťují, že do Unie smí být z Madagaskaru dováženy pouze ty produkty živočišného původu, které jsou v souladu s uvedenými právními předpisy.

(4) Rozhodnutí 2006/241/ES již tedy není potřebné a mělo by být zrušeno.

(5) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2006/241/ES se zrušuje.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 1. července 2011.

Za Komisi
John DALLI
člen Komise

(1) Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9.

(2) Úř. věst. L 88, 25.3.2006, s. 63.

(3) Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11.

(4) Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 4. července 2011,****kterým se schvaluje laboratoř v Japonsku k provádění sérologických testů pro sledování účinnosti
očkovacích látek proti vzteklině**

(oznámeno pod číslem K(2011) 4595)

(Text s významem pro EHP)

(2011/396/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2000/258/ES ze dne 20. března 2000 o určení zvláštního institutu odpovědného za stanovení kritérií nezbytných pro normalizaci sérologických testů pro sledování účinnosti očkovacích látek proti vzteklině⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 2 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí 2000/258/ES určuje laboratoř *Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail* (ANSES) v Nancy ve Francii (dříve označované jako *Agence française de sécurité sanitaire des aliments*, AFSSA) jako zvláštní institut odpovědný za stanovení kritérií nezbytných pro normalizaci sérologických testů pro sledování účinnosti očkovacích látek proti vzteklině.
- (2) Uvedené rozhodnutí rovněž stanoví, že ANSES musí provádět hodnocení laboratoří ve třetích zemích, které požádaly o provádění sérologických testů pro sledování účinnosti očkovacích látek proti vzteklině.
- (3) Příslušný orgán Japonska předložil žádost o schválení jedné laboratoře v uvedené třetí zemi za účelem provádění těchto sérologických testů. Tato žádost je podpořena příznivou zprávou o hodnocení uvedené laboratoře od ANSES ze dne 4. února 2011.
- (4) Uvedená laboratoř by proto měla být schválena k provádění sérologických testů pro sledování účinnosti očkovacích látek proti vzteklině u psů, koček a fretek.

- (5) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V souladu s čl. 3 odst. 2 rozhodnutí 2000/258/ES se k provádění sérologických testů pro sledování účinnosti očkovacích látek proti vzteklině u psů, koček a fretek schvaluje tato laboratoř:

Laboratory Department, Animal Quarantine Service
Ministry of Agriculture, forestry and fisheries
11-1, Haramachi, Isogo-ku
Yokohama
Kanagawa 235-0008
Japonsko

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije ode dne 1. srpna 2011.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 4. července 2011.

Za Komisi
John DALLI
člen Komise

(¹) Úř. věst. L 79, 30.3.2000, s. 40.

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 21. června 2011

o postupech udělování akreditace v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví pro výrobu eurobankovek

(ECB/2011/8)

(2011/397/EU)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 128 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na článek 16 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 128 odst. 1 Smlouvy a článku 16 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“) má Evropská centrální banka (ECB) výlučné právo povolovat vydávání eurobankovek v Unii. Toto právo zahrnuje pravomoc přijímat opatření k ochraně důvěryhodnosti eurobankovek jako platebního prostředku.
- (2) Politika Unie v oblasti životního prostředí se zakládá na zásadě začlenění problematiky životního prostředí ve smyslu článku 11 Smlouvy, podle kterého musí být požadavky na ochranu životního prostředí zahrnuty do vymezení a provádění politik a činností Unie, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje. S ohledem na tuto zásadu Eurosystem podporuje řádné řízení v oblasti ochrany životního prostředí na základě norem řady ISO 14000.
- (3) Podle článku 9 Smlouvy přihlíží Unie při vymezování a provádění svých politik a činností k požadavkům spojeným mimo jiné s ochranou lidského zdraví. S ohledem na tuto zásadu Eurosystem přikládá prvořadý význam prevenci a minimalizaci zdravotních a bezpečnostních rizik jak u veřejnosti, tak u pracovníků, kteří se podílejí na výrobě eurobankovek či surovin pro výrobu eurobankovek. Eurosystem podporuje řádné řízení v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví v souladu s politikou Evropské agentury pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci ⁽¹⁾ a s normami řady OHSAS 18000.
- (4) Z těchto důvodů je třeba zavést řízení o udělení akreditace v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví, aby se zajistilo, že k výkonu činnosti související s výrobou eurobankovek budou akreditováni jen výrobci, kteří v uvedených oblastech splňují minimální požadavky.

- (5) V zájmu co možná nejpodrobnějšího sledování toho, jak akreditovaní výrobci eurobankovek a surovin pro výrobu eurobankovek plní požadavky v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví, je zapotřebí, aby ECB od těchto výrobců dostávala pravidelné zprávy o dopadu výroby eurobankovek a surovin pro výrobu eurobankovek na životní prostředí a bezpečnost a ochranu zdraví.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

ODDÍL I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- a) „národní centrální bankou“ národní centrální banka členského státu, jehož měnou je euro;
- b) „surovinami pro výrobu eurobankovek“ papír, barva, fólie a proužek používané k výrobě eurobankovek;
- c) „výrobním místem“ veškeré prostory, jež výrobce využívá nebo hodlá využívat k výrobě eurobankovek nebo surovin pro výrobu eurobankovek;
- d) „výrobcem“ subjekt, který se zabývá nebo který se hodlá zabývat činností související s výrobou eurobankovek;
- e) „akreditací v oblasti ochrany životního prostředí“ status vymezený v článku 3, který výrobci udělila ECB a který potvrzuje, že jeho činnost související s výrobou eurobankovek splňuje požadavky stanovené v oddíle II;
- f) „akreditací v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví“ status vymezený v článku 4, který výrobci udělila ECB a který potvrzuje, že jeho činnost související s výrobou eurobankovek splňuje požadavky stanovené v oddíle III;
- g) „akreditovaným výrobcem“ výrobce, kterému byla udělena akreditace v oblasti ochrany životního prostředí a akreditací v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví;

⁽¹⁾ Viz <http://osha.europa.eu>.

- h) „certifikačním orgánem“ nezávislý certifikační orgán, který posuzuje systémy řízení výrobců v oblasti ochrany životního prostředí nebo bezpečnosti a ochrany zdraví a je autorizován k tomu, aby osvědčil, že výrobce splňuje požadavky norem řady ISO 14000 nebo OHSAS 18000;
- i) „činností související s výrobou eurobankovek“ výroba eurobankovek nebo jakýchkoli surovin pro výrobu eurobankovek;
- j) „pracovním dnem ECB“ den od pondělí do pátku vyjma dnů pracovního klidu ECB;
- k) „výrobou desek“ výroba tiskových desek pro ofsetové nebo hlubotiskové technologie používané při výrobě eurobankovek;
- l) „individuální výrobou“ výroba sestávající z několika dávek vyrobených ze stejných surovin od stejných dodavatelů, přičemž složení surovin je ve všech částech homogenní a neobsahuje nové látky nebo stejné látky s odchylkami přesahujícími limitní koncentrace, tak jak ECB zvlášť stanoví.

Článek 2

Všeobecné zásady

1. Výrobce může vykonávat činnost související s výrobou eurobankovek, jen pokud mu ECB pro tuto činnost udělí akreditaci v oblasti ochrany životního prostředí a akreditaci v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví.
2. Požadavky ECB pro akreditaci v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví jsou minimálními požadavky. Výrobci mohou přijmout a uplatňovat přísnější standardy v oblasti ochrany životního prostředí a/nebo bezpečnosti a ochrany zdraví, avšak ECB posuzuje pouze to, zda výrobce splňuje požadavky stanovené tímto rozhodnutím.
3. Výkonná rada má pravomoc přijímat veškerá rozhodnutí týkající se akreditace výrobce v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví, přičemž přihlíží ke stanovisku Výboru pro bankovky. O těchto rozhodnutích informuje Radu guvernérů.
4. Akreditovaný výrobce smí vykonávat činnost související s výrobou eurobankovek pouze ve výrobních místech, pro něž mu byla udělena: a) akreditace v oblasti ochrany životního prostředí a b) akreditace v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví bez ohledu na jakoukoli jinou akreditaci udělenou na základě jiného právního aktu ECB.
5. Veškeré náklady a související ztráty, jež výrobci vzniknou v souvislosti s použitím tohoto rozhodnutí, nese výrobce.
6. ECB zvlášť stanoví technické podrobnosti požadavků, které výrobci musí splňovat, aby získali akreditaci v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví.

Článek 3

Akreditace v oblasti ochrany životního prostředí

1. Při akreditaci systémů řízení v oblasti ochrany životního prostředí podle norem řady ISO 14000 se postupuje podle oddílu II. Výrobce může vykonávat činnost související s výrobou eurobankovek, jen pokud mu ECB pro tuto činnost udělila akreditaci v oblasti ochrany životního prostředí.
2. Výrobci může být udělena akreditace v oblasti ochrany životního prostředí pro činnost související s výrobou eurobankovek za předpokladu, že splňuje všechny tyto podmínky:
 - a) v daném výrobním místě splňuje pro danou činnost související s výrobou eurobankovek normu ISO 14001 a certifikační orgán tuto skutečnost osvědčil vydáním certifikátu;
 - b) je-li tiskárnou, jeho výrobní místo se nachází na území členského státu;
 - c) není-li tiskárnou, jeho výrobní místo se nachází na území členského státu nebo na území členského státu Evropského sdružení volného obchodu.

3. Výkonná rada může v jednotlivých případech udělit výjimky z požadavku na umístění uvedeného v odst. 2 písm. b) a c) s přihlédnutím ke stanovisku Výboru pro bankovky. Každé takové rozhodnutí se ihned oznamuje Radě guvernérů. Výkonná rada se řídí rozhodnutím Rady guvernérů v dané věci.

4. S výhradou rozhodnutí podle článků 13 nebo 14 se akreditace v oblasti ochrany životního prostředí uděluje výrobci na období tří let.

5. Výrobce s akreditací v oblasti ochrany životního prostředí může převést výrobu eurobankovek nebo surovin pro výrobu eurobankovek na jiné výrobní místo nebo takovou výrobu externě zadat třetí osobě, včetně svých dceřiných a přidružených společností, jen s předchozím písemným souhlasem ECB.

Článek 4

Akreditace v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví

1. Při akreditaci systémů řízení v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví podle normy OHSAS 18001 se postupuje podle oddílu III. Výrobce může vykonávat činnost související s výrobou eurobankovek, jen pokud mu ECB pro tuto činnost udělila akreditaci v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví.
2. Výrobci může být udělena akreditace v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví pro činnost související s výrobou eurobankovek za předpokladu, že splňuje všechny tyto podmínky:
 - a) v daném výrobním místě splňuje pro danou činnost související s výrobou eurobankovek normu OHSAS 18001 a certifikační orgán tuto skutečnost osvědčil vydáním certifikátu,

- b) je-li tiskárnou, jeho výrobní místo se nachází na území členského státu;
- c) není-li tiskárnou, jeho výrobní místo se nachází na území členského státu nebo na území členského státu Evropského sdružení volného obchodu.

3. Výkonná rada může v jednotlivých případech udělit výjimky z požadavku na umístění uvedeného v odst. 2 písm. b) a c) s přihlédnutím ke stanovisku Výboru pro bankovky. Každé takové rozhodnutí se ihned oznamuje Radě guvernérů. Výkonná rada se řídí rozhodnutími Rady guvernérů v dané věci.

4. S výhradou rozhodnutí podle článků 13 nebo 14 se akreditace v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví uděluje výrobci na období tří let.

5. Výrobce s akreditací v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví může převést výrobu eurobankovek nebo surovin pro výrobu eurobankovek na jiné výrobní místo nebo takovou výrobu externě zadat třetí osobě, včetně svých dceřiných a přidružených společností, jen s předchozím písemným souhlasem ECB.

ODDÍL II

ŘÍZENÍ O AKREDITACI V OBLASTI OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Článek 5

Žádost o zahájení řízení

1. Výrobce, který hodlá vykonávat činnost související s výrobou eurobankovek, podá ECB písemnou žádost o zahájení řízení o akreditaci v oblasti ochrany životního prostředí. Žádost musí obsahovat všechny tyto náležitosti:

- specifikaci výrobního místa a jeho umístění;
- kopii certifikátu ISO 14001 pro toto výrobní místo;
- v anglickém jazyce vypracované shrnutí poslední výroční zprávy o auditu vydané certifikačním orgánem;
- výroční zprávu v anglickém jazyce popisující fungování vnitřního systému řízení výrobce v oblasti ochrany životního prostředí, a to podle vzoru, který poskytne ECB.

2. ECB ověří, zda dokumentace, kterou výrobce poskytl ve své žádosti o zahájení řízení, je úplná. ECB informuje výrobce o výsledku tohoto posouzení ve lhůtě 30 pracovních dnů ECB ode dne doručení žádosti o zahájení řízení. Tuto lhůtu může ECB jednou prodloužit, o čemž výrobce písemně vyrozumí. Při posuzování žádosti si může ECB od výrobce vyžádat dodatečné informace ve vztahu k požadavkům uvedeným v odstavci 1. Vyžádá-li si ECB dodatečné informace, informuje výrobce o výsledku posouzení ve lhůtě 20 pracovních dnů ECB ode dne doručení dodatečných informací.

3. ECB zamítne žádost o zahájení řízení a výrobci písemně oznámí rozhodnutí o zamítnutí této žádosti včetně odůvodnění

ve lhůtách uvedených v odstavci 2, nastane-li některý z těchto případů:

- výrobce neposkytne informace požadované podle odstavce 1;
- výrobce neposkytne dodatečné informace, jež si ECB vyžádala podle odstavce 2, v dohodnuté přiměřené lhůtě;
- výrobci byla odňata akreditace v oblasti ochrany životního prostředí a dosud neuplynula lhůta, po kterou není dovoleno žádost znovu podat, stanovená v příslušném rozhodnutí o odnětí akreditace;
- umístění výrobního místa není v souladu s požadavky stanovenými v čl. 3 odst. 2 písm. b) nebo c).

Článek 6

Akreditace v oblasti ochrany životního prostředí

1. Posoudí-li ECB žádost o zahájení řízení podle čl. 5 odst. 2 kladně, udělí výrobci akreditaci v oblasti ochrany životního prostředí.

2. V rozhodnutí ECB, kterým se výrobci uděluje akreditace v oblasti ochrany životního prostředí, se jednoznačně uvedou:

- název výrobce;
- výrobní místo, pro něž se uděluje akreditace v oblasti ochrany životního prostředí;
- den, kdy končí platnost akreditace v oblasti ochrany životního prostředí;
- jakékoli zvláštní podmínky týkající se písmen b) a c).

3. Akreditace v oblasti ochrany životního prostředí se výrobci uděluje na obnovitelné období tří let. Požádá-li výrobce, jemuž byla udělena akreditace v oblasti ochrany životního prostředí, opětovně o tuto akreditaci před skončením platnosti stávající akreditace, zůstává tato akreditace v platnosti až do doby, než ECB přijme rozhodnutí podle odstavce 1.

4. Pokud ECB žádost o akreditaci v oblasti ochrany životního prostředí zamítne, může dát výrobce podnět k zahájení přezkumného řízení podle článku 15.

ODDÍL III

AKREDITACE V OBLASTI BEZPEČNOSTI A OCHRANY ZDRAVÍ

Článek 7

Žádost o zahájení řízení

1. Výrobce, který hodlá vykonávat činnost související s výrobou eurobankovek, podá ECB písemnou žádost o zahájení řízení o akreditaci v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví. Žádost musí obsahovat všechny tyto náležitosti:

- a) specifikaci výrobního místa a jeho umístění;
- b) kopii certifikátu OHSAS 18001 pro toto výrobní místo;
- c) v anglickém jazyce vypracované shrnutí poslední výroční zprávy o auditu vydané certifikačním orgánem;
- d) výroční zprávu v anglickém jazyce popisující fungování vnitřního systému řízení výrobce v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví, a to podle vzoru, který poskytne ECB.

2. ECB ověří, zda dokumentace, kterou výrobce poskytl ve své žádosti o zahájení řízení, je úplná. ECB informuje výrobce o výsledku tohoto posouzení ve lhůtě 30 pracovních dnů ECB ode dne doručení žádosti o zahájení řízení. Tuto lhůtu může ECB jednou prodloužit, o čemž výrobce písemně vyrozumí. Při posuzování žádosti si může ECB od výrobce vyžádat dodatečné informace ve vztahu k požadavkům uvedeným v odstavci 1. Vyžádá-li si ECB dodatečné informace, informuje výrobce o výsledku posouzení žádosti ve lhůtě 20 pracovních dnů ECB ode dne doručení dodatečných informací.

3. ECB zamítne žádost o zahájení řízení a výrobci písemně oznámí rozhodnutí o zamítnutí této žádosti včetně odůvodnění ve lhůtách uvedených v odstavci 2, nastane-li některý z těchto případů:

- a) výrobce neposkytne informace požadované podle odstavce 1;
- b) výrobce neposkytne dodatečné informace, jež si ECB vyžádala podle odstavce 2, v dohodnuté přiměřené lhůtě;
- c) výrobci byla odňata akreditace v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví a dosud neuplynula lhůta, po kterou není dovoleno žádost znovu podat, stanovená v příslušném rozhodnutí o odnětí akreditace;
- d) umístění výrobního místa není v souladu s požadavky stanovenými v čl. 4 odst. 2 písm. b) nebo c).

Článek 8

Akreditace v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví

1. Posoudí-li ECB žádost o zahájení řízení podle čl. 7 odst. 2 kladně, udělí výrobci akreditaci v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví.

2. V rozhodnutí ECB, kterým se výrobci uděluje akreditace v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví, se jednoznačně uvedou:

- a) název výrobce;
- b) výrobní místo, pro něž se uděluje akreditace v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví;
- c) den, kdy končí platnost akreditace v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví;

d) jakékoli zvláštní podmínky týkající se písmen b) a c).

3. Akreditace v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví se výrobci uděluje na obnovitelné období tří let. Požádá-li výrobce, jemuž byla udělena akreditace v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví, opětovně o tuto akreditaci před skončením platnosti stávající akreditace, zůstává tato akreditace v platnosti až do doby, než ECB přijme rozhodnutí podle odstavce 1.

4. Pokud ECB žádost o akreditaci v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví zamítne, může dát výrobce podnět k zahájení přezkumného řízení podle článku 15.

ODDÍL IV

PRŮBĚŽNÉ POVINNOSTI

Článek 9

Průběžné povinnosti akreditovaných výrobců

1. Akreditovaný výrobce informuje ECB písemně a bez zbytečného odkladu o kterékoli z těchto skutečností:

- a) zahájení řízení o likvidaci či reorganizaci výrobce nebo obdobného řízení;
- b) jmenování likvidátora, insolvenčního správce, správce nebo jiné podobné osoby ve vztahu k výrobci;
- c) záměru zadat činnost související s výrobou eurobankovek, pro kterou má výrobce akreditaci v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví, subdodavatelům nebo do této činnosti zapojit třetí osoby;
- d) každé změně, které nastala poté, co byla akreditace v oblasti ochrany životního prostředí a v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví udělena, a která ovlivňuje nebo může ovlivnit splnění požadavků pro příslušnou akreditaci;
- e) změně kontroly nad akreditovaným výrobcem, ke které dojde na základě změny vlastnické struktury nebo z jiného důvodu.

2. Akreditovaný výrobce poskytne ECB ve vztahu k příslušnému výrobnímu místu:

- a) pokaždé, když dochází k obnově certifikátu, na který se odkazuje v čl. 3 odst. 2 písm. a) a čl. 4 odst. 2 písm. a), kopii certifikátu vydaného pro výrobcovy systémy řízení v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví;
- b) za každý kalendářní rok a ve lhůtě čtyř měsíců od konce příslušného roku v anglickém jazyce vypracované shrnutí posledních zpráv o externím auditu v oblastech ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví vydaných příslušnými certifikačními orgány;

- c) za každý kalendářní rok a ve lhůtě čtyř měsíců od konce příslušného roku výroční zprávy o fungování systému řízení v oblastech ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví, vypracované v anglickém jazyce podle vzorů, na něž se odkazuje v čl. 5 odst. 1 písm. d) a čl. 7 odst. 1 písm. d);
- d) za každý kalendářní rok a ve lhůtě čtyř měsíců od konce příslušného roku všeobecné informace a environmentální údaje o spotřebě a emisích způsobených činnostmi související s výrobou eurobankovek v daném roce, tak jak tyto informace vychází z dotazníku ECB k ochraně životního prostředí, který výrobci obdrží od ECB.

3. Je-li akreditovaný výrobce tiskárnou, je povinen rovněž:

- a) provádět analýzy chemických látek uvedených na seznamu, na něž se odkazuje v čl. 10 odst. 1, a to s využitím laboratoří, které jsou uvedeny na seznamu, na něž se odkazuje v čl. 10 odst. 2. Tyto analýzy se provádí ve vztahu k hotovým eurobankovkám v souladu se zvláště stanovenými standardními provozními postupy alespoň jedenkrát u každé individuální výroby, dodatečně pak kdykoli akreditovaný výrobce považuje za vhodné ověřit, zda jsou splněny přípustné limity pro jednotlivé chemické látky. Akreditovaný výrobce je povinen podat ECB zprávu o každé analýze jednotlivých vzorků, a to s použitím vzoru zprávy o analýze, který mu poskytne ECB;

- b) za každý kalendářní rok a ve lhůtě čtyř měsíců od konce příslušného roku podat zprávu o výsledcích práce laboratoří, kde byly prováděny analýzy podle písmene a), a to s použitím vzoru zprávy, který mu poskytne ECB;

- c) uzavírat s dodavateli surovin pro výrobu eurobankovek smlouvy o dodávkách, na jejichž základě jsou tito dodavatelé povinni zajistit, aby chemické látky obsažené v surovinách pro výrobu eurobankovek, které tito dodavatelé vyrábějí, nepřesáhly při analýze hotových eurobankovek podle odst. 3 písm. a) přípustné limity uvedené v čl. 10 odst. 1. V zájmu plnění tohoto požadavku akreditovaný výrobce poskytne dodavatelům surovin pro výrobu eurobankovek veškerou relevantní dokumentaci. Dodavatelé surovin pro výrobu eurobankovek mohou pro svou potřebu při provádění analýz využívat laboratoře uvedené na seznamu, na který se odkazuje v čl. 10 odst. 2;

- d) zajistit, že společnost, které externě zadává výrobu desek, má pro svá příslušná výrobní místa platné certifikáty ISO 14001 a OHSAS 18001.

4. Akreditovaný výrobce zachovává důvěrný charakter technických podrobností spojených s požadavky na ochranu životního prostředí a bezpečnost a ochranu zdraví, jak se na ně odkazuje v čl. 2 odst. 6.

Článek 10

Průběžné povinnosti ECB

1. ECB sestaví seznam chemických látek, jež mají být analyzovány, a jejich přípustné limity. Aniž je dotčen článek 19,

překročení těchto přípustných limitů včetně případů uvedených v čl. 9 odst. 3 písm. c) nemá vliv na akreditaci výrobce v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví.

2. ECB udržuje seznam laboratoří, které se mají používat při provádění analýz ověřujících přítomnost a koncentraci chemických látek uvedených na seznamu podle odstavce 1. Metody analýz, které se mají použít, jsou stanoveny zvlášť.

3. ECB informuje akreditované výrobce o všech aktualizacích seznamů podle odstavců 1 a 2.

ODDÍL V

NÁSLEDKY NEPLNĚNÍ POŽADAVKŮ

Článek 11

Neplnění požadavků

Pokud akreditovaný výrobce neplní některou z povinností stanovených článkem 9 anebo pokud jsou informace, které poskytuje ECB podle čl. 9 odst. 2 písm. b), c) a d) a čl. 9 odst. 3 písm. a) a b), neúplné, nastává u výrobce stav neplnění požadavků pro akreditaci v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví.

Článek 12

Písemné upozornění

1. V případě neplnění požadavků ve smyslu článku 11 vydá ECB příslušnému akreditovanému výrobcí písemné upozornění, v němž stanoví lhůtu, v níž má výrobce zjednat nápravu.

2. V písemném upozornění se uvede, že: a) nedojde-li k nápravě stavu neplnění požadavků ve lhůtě uvedené v odstavci 1, nebo ii) nebo ve lhůtě uvedené v odstavci 1 dojde k druhému případu neplnění požadavků, přijme ECB rozhodnutí podle článku 13.

Článek 13

Pozastavení akreditace v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví ve vztahu k novým objednávkám

1. Pokud není ve lhůtě uvedené v čl. 12 odst. 1 stav neplnění požadavků odstraněn anebo dojde k druhému případu neplnění požadavků, avšak akreditovaný výrobce předloží přiměřený návrh, že bude schopen stav neplnění odstranit, přijme ECB rozhodnutí:

a) kterým po konzultaci s akreditovaným výrobcem stanoví lhůtu, ve které má akreditovaný výrobce stav neplnění odstranit;

b) o pozastavení akreditace akreditovaného výrobce, pokud jde o jeho schopnost přijímat nové objednávky na příslušnou činnost související s výrobou eurobankovek, včetně účasti v nabídkových řízeních týkajících se činnosti související s výrobou eurobankovek, dokud neuplyne lhůta uvedená v písmenu a) anebo, pokud je stav neplnění požadavků v této lhůtě odstraněn, do okamžiku jeho odstranění.

2. Pokud však akreditovaný výrobce nepředloží rozumný návrh, že bude schopen stav neplnění uvedený v odstavci 1 odstranit, přijme ECB rozhodnutí podle článku 14.

Článek 14

Odnětí akreditace v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví

1. ECB odejme akreditovanému výrobcí akreditaci v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví: a) pokud akreditovaný výrobce není schopen odstranit neplnění požadavků ve lhůtě uvedené v čl. 13 odst. 1 písm. a), nebo b) podle čl. 13 odst. 2.

2. V rozhodnutí o odnětí akreditace ECB stanoví datum, od kterého může výrobce znovu požádat o udělení akreditace.

Článek 15

Přezkumné řízení

1. Jestliže ECB přijala kterékoli z těchto rozhodnutí:

- kterým zamítla žádost o zahájení řízení o akreditaci v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví;
- kterým odmítla udělit akreditaci v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví;
- rozhodnutí podle článků 12 až 14,

může příslušný výrobce či akreditovaný výrobce ve lhůtě 30 pracovních dnů ECB od oznámení takového rozhodnutí podat písemnou žádost Radě guvernérů, aby rozhodnutí přezkoumala. Výrobce či akreditovaný výrobce tuto žádost odůvodní a přiloží k ní veškeré podpůrné informace.

2. Pokud o to výrobce či akreditovaný výrobce výslovně a s odůvodněním požádá, může Rada guvernérů pozastavit účinnost rozhodnutí, které má být přezkoumáno.

3. Rada guvernérů přezkoumá rozhodnutí a své zdůvodněné rozhodnutí výrobcí či akreditovanému výrobcí písemně sdělí ve lhůtě dvou měsíců od doručení žádosti.

4. Uplatněním odstavců 1 až 3 nejsou dotčena práva podle článků 263 a 265 Smlouvy.

ODDÍL VI

VÝSLEDKY V OBLASTI OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Článek 16

Informace o výsledcích akreditovaného výrobce v oblasti ochrany životního prostředí

Aby mohla ECB lépe posoudit výsledky akreditovaných výrobců v oblasti ochrany životního prostředí, může od nich požadovat konkrétní informace či upřesnění ve vztahu k údajům poskytnutým prostřednictvím dotazníku ECB k ochraně životního

prostředí, na který odkazuje čl. 9 odst. 2 písm. d). Je-li to nezbytné, může ECB požadovat konání schůzky s akreditovaným výrobcem v prostorách ECB. ECB může se svolením akreditovaného výrobce a v souladu s veškerými platnými bezpečnostními požadavky, které se akreditovaného výrobce týkají, rovněž uskutečnit inspekci na místě. Akreditovaný výrobce může rovněž pozvat ECB k inspekci na místě s cílem upřesnit údaje poskytnuté prostřednictvím dotazníku ECB k ochraně životního prostředí.

ODDÍL VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Rejstřík akreditací vedený ECB

1. ECB vede rejstřík akreditací v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví, který:

- obsahuje seznam výrobců, kterým byla udělena akreditace v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví, a příslušných výrobních míst;
- označuje ve vztahu ke každému výrobnímu místu činnost související s výrobou eurobankovek, pro kterou byla akreditace v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví udělena;
- eviduje pozbytí platnosti akreditací v oblasti ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví.

2. Přijme-li ECB rozhodnutí podle článku 13, zaznamená, na jak dlouho je akreditace pozastavena.

3. Přijme-li ECB rozhodnutí podle článku 14, odstraní jméno výrobce z rejstříku.

4. ECB zpřístupní seznam akreditovaných výrobců evidovaných v rejstříku a veškeré aktualizace tohoto seznamu národním centrálním bankám a akreditovaným výrobcům.

Článek 18

Výroční zpráva

1. Na základě informací poskytnutých akreditovanými výrobcí sestaví ECB výroční zprávu o dopadu činností souvisejících s výrobou eurobankovek na životní prostředí a jejich účincích na bezpečnost a ochranu zdraví.

2. ECB zveřejňuje informace o všeobecných dopadech činností souvisejících s výrobou eurobankovek na životní prostředí a bezpečnost a ochranu zdraví v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství⁽¹⁾.

(1) Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13.

*Článek 19***Přechodné ustanovení**

Počínaje výrobou eurobankovek roku 2016 národní centrální banky neschválí vytištěné eurobankovky, u nichž chemické látky překračují přípustné limity podle čl. 10 odst. 1.

*Článek 20***Vstup v platnost**

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se počínaje výrobou eurobankovek roku 2013.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 21. června 2011.

prezident ECB
Jean-Claude TRICHET

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

